

Dosarul nr.1a-454/20

Chișinău

nr. 1-17132276-02-1a-21022020

Prima instanță : Judecătoria

Judecător : Alexei Paniș

DECIZIE

/dispozitiv/

10 iunie 2021

municipiul Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

în componența :

Președintele ședinței de judecată, judecător

Iurie Iordan

Judecătorii :

***** Gafton și Elena Cojocari

Grefier

D. Știrbu , Olga Maranciuc

cu participarea:

Procurorului

Sâli Radu

Avocatului

Georgeta Lupea , ***** Chirtoacă

a judecat, în ședință publică *apelul și recursul avocatului* Gheorghe Malic în numele inculpatului ***** Marian și *apelul procurorului* , privindu-l pe Roșca ***** împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 31 ianuarie 2020 în cauza penală de învinuirea lui

*****, născut la ***** , originar din r-nul Criuleni, s. ***** , domiciliat în municipiul Chișinău, Stăuceni, ***** , studii superioare, căsătorit, fără persoane la întreținere, nu este angajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.c) din Codul penal,

***** , născut la ***** , originar din r-nul Călărași, domiciliat în Chișinău, str. ***** , căsătorit, un copil minor la întreținere, studii superioare, angajat al INP, date despre dizabilitate nu sunt, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.323 alin.(1) din Codul penal,

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei în prima instanță: 17.01.2017 - 31.01.2020;
Judecarea cauzei în instanța de apel: 21.02.2020 - 10.06. 2021;

Procedura de citare legal executată.

În conformitate cu art.415 alin.(1), pct.2; 417-419 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E :

Respinge ca nefondat apelul procurorului împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 31 ianuarie 2020 în privința lui Roșca *****.

Admite apelul avocatului Gheorghe Malic în numele inculpatului ***** Marian.

Casează parțial , în partea individualizării pedepsei privindu-l pe ***** Marian sentința Judecătoriei Chișinău din 31 ianuarie 2020 și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță , după cum urmează .

Lui ***** Marian , recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 324 alin.(2) lit.c) Codul penal se aplică pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani în penitenciar de tip semiînchis cu aplicarea amenziilor în mărime de 6000 unități convenționale (În redacția Legii la momentul comiterii faptei) , ce constituie 120 000 (una sută douăzeci mii) lei cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 7 (șapte) ani .

În conformitate cu art.90 alin.(1) Cod penal, lui ***** Marian a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

Se obligă ***** Marian de a nu – și schimba, fără consimțământul organului de stat specializat, care exercită controlul asupra comportamentului condamnatului, domiciliul permanent.

Măsura preventivă –arestul, aplicat în privința lui ***** Marian se revocă .

Se mențin celelalte dispoziții ale sentinței.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile de la pronunțarea deciziei integrale.

Decizia integrală va fi pronunțată public la 08.07. 2021, orele 14.00.

Președintele ședinței,

Judecător

Iurie Iordan

judecător

***** Gafton

judecător

Elena Cojocari

Dosarul nr.1a-454/20
Chișinău
nr. 1-17132276-02-1a-21022020

Prima instanță : Judecătoria

Judecător : Alexei Paniș

DECIZIE

10 iunie 2021

municipiul Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

în componența :

Președintele ședinței de judecată, judecător

Iurie Iordan

Judecătorii :

***** Gafton și Elena Cojocari

Grefier

D. Știrbu , Olga Maranciuc

cu participarea:

Procurorului

Sâli Radu

Avocatului

Georgeta Lupea , Tudor Chirtoacă

a judecat, în ședință publică *apelul și recursul avocatului* Gheorghe Malic în

numele inculpatului ***** Marian și apelul procurorului , privindu-l pe Roșca ***** împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău din 31 ianuarie 2020 în cauza penală de învinuirea lui

*****, născut la *****, originar din r-nul Criuleni, s. *****, domiciliat în municipiul Chișinău, Stăuceni, *****, studii superioare, căsătorit, fără persoane la întreținere, nu este angajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.c) din Codul penal,

*****, născut la *****, originar din r-nul Călărași, domiciliat în Chișinău, str. *****, căsătorit, un copil minor la întreținere, studii superioare, angajat al INP, date despre dizabilitate nu sunt, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.323 alin.(1) din Codul penal,

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei în prima instanță: 17.01.2017 - 31.01.2020;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 21.02.2020 - 10.06.2021;

Procedura de citare legal executată.

Asupra apelului și recursului avocatului Gheorghe Malic în numele inculpatului ***** Marian și apelul procurorului, privindu-l pe Roșca ***** împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău din 31 ianuarie 2020 în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Chișinău din 31 ianuarie 2020 , ***** , a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.c) din Codul penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea amenzii în mărime de 6 000 (șase mii) unități convenționale (în redacția Legii la momentul comiterii faptei), echivalent a 120

000 (una sută douăzeci mii) lei și privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 7 (șapte) ani.

S-a aplicat față de *****, măsura preventivă sub formă de arest preventiv, pînă la intrarea sentinței în vigoare, cu arestarea acestuia din momentul reținerii.

Termenul executării pedepsei urmează a fi calculat de la momentul reținerii lui *****, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei de timp în care acesta a fost reținut și s-a aflat în arest la domiciliu 07 iunie 2016 – 07 iulie 2016.

În partea ce ține de măsura preventivă sentința este executorie din momentul pronunțării.

S-a confiscat în contul statului mijloacele bănești în suma de 3 000 (trei mii) lei, recunoscute drept corpuri delictive prin ordonanța din 19 septembrie 2016.

*****, a fost achitat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.323 alin.(1) din Codul penal, din motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii.

S-a menținut sechestrul aplicat prin încheierea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău, din 29 decembrie 2016, asupra mijloacelor bănești în mărime de 13 950 (treisprezece mii nouă sute cincizeci) lei și 525 (cinci sute douăzeci și cinci) euro, mijloacelor bănești în sumă de 1 276 (una mie două sute șaptezeci și șase) lei.

S-a ridicat sechestrul aplicat asupra mijloacelor bănești în sumă de 428 (patru sute douăzeci și opt) lei, care urmează a fi restituiți lui Roșca *****.

Corpul delict – „Drager Alcotest 6810” cu seria și numărul ARCH0145, imprimanta „Drager Mobile Printer” seria și numărul ARCF 5320 urmează a fi restituit și lăsat la dispoziția proprietarului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, ***** Marian, activînd în calitate de ofițer de patrulare al companie Ciocana a Batalionului nr. 2 al Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI, la 07 iunie 2016, aflându-se în automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid”, cu numerele de înmatriculare MAI 9716, parcat pe str. Nicolae Milescu Spătarul, municipiul Chișinău, fiind în serviciu de menținere a ordinii publice și securității circulației rutiere împreună cu ofițerul de patrulare Roșca *****, în jurul orei 11:15, a stopat automobilul de model „Mercedes Vito”, cu numerele de înmatriculare *****, la volanul căruia se afla cetățeanul Caisîn Gheorghî.

În continuare ***** Marian, avînd scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, sub pretextul că Caisîn Gheorghe conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, a extorcat de la acesta mijloace bănești în sumă de 10 000 lei moldovenești, pentru a nu-l trage pe ultimul la răspundere pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Tot ***** Marian, primind un răspuns de la Caisîn Gheorghî că ultimul nu dispune de mijloace bănești extorcate și că are nevoie de timp pentru a acumula suma menționată, i-a acordat termen de 30 minute pentru a aduce mijloacele bănești

solicitate, ridicând personal, fără careva temeii juridic, de la Caisîn Gheorghe permisul de conducere și pașaportul tehnic al mijlocului de transport condus de el. În perioada aceasta de timp, Caisîn Gheorghe, avînd nevoie de mijloace bănești, l-a telefonat pe Popescu ***** și pe soția sa, Caisîn *****, cărora le-a comunicat despre cele întîmplate și că are nevoie de mijloace bănești în termen restrîns, pentru a transmite colaboratorului de poliție.

Aproximativ peste 40 de minute, ***** Marian, fiind cu automobilul de serviciu de model „Škoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716, la volanul căruia se afla Roșca *****, a revenit la locul unde a fost stopat cetățeanul Caisîn Gheorghe și coborînd din automobilul de serviciu l-a întreat dacă sunt bani, primind un răspuns negativ, i-a comunicat că va reveni.

Aproximativ peste o oră, ***** Marian, fiind cu automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716, la volanul căruia se afla Roșca *****, a revenit la locul unde a fost stopat cetățeanul Caisîn Gheorghe și coborînd din automobilul de serviciu, încă o dată l-a întreat dacă sunt banii, moment în care dat Caisîn Gheorghe a fost telefonat de soția, sa Caisîn *****, care i-a comunit să vină la el și să aducă cu ea mijloace bănești în sumă de 3 000 lei moldovenești. Peste puțin timp, la locul unde staționa cu automobilul său Caisîn Gheorghe și unde era parcat automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716 în care se aflau colaboratorii de poliție ***** Marian și Roșca *****, a venit soția lui Caisîn Gheorghe, Caisîn *****, care urcându-se în automobilul soțului, de model „Mercedes Vito” cu numerele de înmatriculare *****, i-a transmis lui suma de 3 000 lei moldovenești și anume, o bancnotă cu nominalul de 200 lei o bancnotă cu nominalul de 100 lei și 54 de bancnote cu nominalul de 50 lei. Caisîn Gheorghe, primind banii în sumă de 3 000 lei de la soția, a ieșit din automobilul personal și s-a apropiat de ușa pe partea pasagerului, pe partea din față a automobilului de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716, unde se afla așezat colaboratorul de poliție ***** Marian. Apropiindu-se de el, Caisîn Gheorghe i-a transmis colaboratorului de poliție ***** Marian mijloacele bănești în sumă de 3 000 lei moldovenești și anume, o bancnotă cu nominalul de 200 lei o bancnotă cu nominalul de 100 lei și 54 de bancnote cu nominalul de 50 lei, pentru a nu fi tras la răspundere pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, iar ultimul, primind banii, i-a întors permisul de conducere și pașaportul tehnic al automobilului cetățeanului Caisîn Gheorghe.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, ***** Marian a comis infracțiunea prevăzută la art.324 alin.(2) lit.c) din Codul penal, coruperea pasivă, după indicii calificativi – pretinderea, acceptarea, primirea personal, de către o persoană publică, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, săvîrșite cu extorcare de bunuri.

Roșca *****, a fost pus sub învinuire pentru faptul că, activînd în calitate de ofițer de patrulare al companie Ciocana a Batalionului nr.2 al Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI, la 07 iunie 2016, fiind în serviciu de menținere a ordinii publice și securității circulației rutiere împreună cu ofițerul de patrulare ***** Marian, aflându-se în automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid”, cu numerele de înmatriculare MAI 9716, parcat pe str. Nicolae Milescu Spătarul, municipiul Chișinău, efectuat acțiuni de stopare a mijloacelor de transport care au încălcat Regulamentul Circulației Rutiere.

În jurul orei 11:15, ***** Marian a stopat automobilul de model „Mercedes Vito”, cu numerele de înmatriculare *****, la volanul căruia se afla cetățeanul Caisîn Gheorghii.

În continuare ***** Marian, avînd scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, sub pretextul că Caisîn Gheorghe conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, a extorcat de la acesta mijloace bănești în sumă de 10 000 lei moldovenești, pentru a nu-l trage pe ultimul la răspundere pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. Primind un răspuns de la Caisîn Gheorghii că ultimul nu dispune de mijloace bănești extorcate și că are nevoie de timp pentru a acumula suma menționată, i-a acordat termen de 30 minute pentru a aduce mijloacele bănești solicitate, ridicând personal, fără careva temeii juridic, de la Caisîn Gheorghe permisul de conducere și pașaportul tehnic al mijlocului de transport condus de el, urcându-se în automobilul de serviciu la volanul căruia se afla Roșca ***** și s-au deplasat pe itinerarul de patrulare.

În perioada aceasta de timp, Caisîn Gheorghii, avînd nevoie de mijloace bănești, l-a telefonat pe Popescu ***** și pe soția sa, Caisîn *****, cărora le-a comunicat despre cele întîmplate și că are nevoie de mijloace bănești în termen restrâns, pentru a transmite colaboratorului de poliție.

Aproximativ peste 40 de minute, ***** Marian, fiind cu automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716, la volanul căruia se afla Roșca *****, a revenit la locul unde a fost stopat cetățeanul Caisîn Gheorghii și coborînd din automobilul de serviciu l-a întrebat dacă sunt bani, primind un răspuns negativ, i-a comunicat că va reveni. Aproximativ peste o oră, ***** Marian, fiind cu automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716, la volanul căruia se afla Roșca *****, a revenit la locul unde a fost stopat cetățeanul Caisîn Gheorghe și coborînd din automobilul de serviciu, încă o dată l-a întrebat dacă sunt banii, moment în care dat Caisîn Gheorghe a fost telefonat de soția, sa Caisîn *****, care i-a comunicat să vină că spre el și să aducă cu ea mijloace bănești în sumă de 3 000 lei moldovenești. Peste puțin timp, la locul unde staționa cu automobilul său Caisîn Gheorghii și unde era parcat automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716 în care se aflau colaboratorii de poliție *****

Marian și Roșca *****, a venit soția lui Caisîn Gheorghî, Caisîn *****, care urcându-se în automobilul soțului, de model „Mercedes Vito” cu numerele de înmatriculare *****, i-a transmis lui suma de 3 000 lei moldovenești și anume, o bancnotă cu nominalul de 200 lei o bancnotă cu nominalul de 100 lei și 54 de bancnote cu nominalul de 50 lei. Caisîn Gheorghî, primind banii în sumă de 3 000 lei de la soția, a ieșit din automobilul personal și s-a apropiat de ușa pe partea pasagerului, pe partea din față a automobilului de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716, unde se afla așezat colaboratorul de poliție ***** Marian. Apropiindu-se de el, Caisîn Gheorghî i-a transmis colaboratorului de poliție ***** Marian mijloacele bănești în sumă de 3 000 lei moldovenești și anume, o bancnotă cu nominalul de 200 lei o bancnotă cu nominalul de 100 lei și 54 de bancnote cu nominalul de 50 lei, pentru a nu fi tras la răspundere pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, iar ultimul, primind banii, i-a întors permisul de conducere și pașaportul tehnic al automobilului cetățeanului Caisîn Gheorghî, în prezența lui Roșca *****.

Prin urmare, Roșca *****, fiind la volanul automobilului de serviciu de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716, conștientizând că ***** Marian prin acțiunile sale a comis acte de corupere, ignorând prevederile art.19 lit.a), lit.b) și art.26 alin.(1) lit.k) al Legii nr.320 din 27.12.2012 privind activitatea poliției și statutul polițistului, „prin care asigură reacționarea promptă la sesizările, comunicările despre infracțiuni, culege informații în scop de cunoaștere, prevenire și combatere a infracțiunilor, polițistul este obligat să informeze pe șeful ierarhic superior și autoritățile competente cu privire la faptele de corupție de care a luat cunoștință, săvârșite de alte persoane, inclusiv de polițiști”, nu a înregistrat raportul de autosesizare privitor la infracțiunea comisă de colegul său, prin ce a favorizat acțiunile lui ***** Marian de extorcare, primire a mijloacelor bănești de către ultimul de la cetățeanul Caisîn Gheorghî, în mărime de 3 000 lei, pentru a nu îndeplini acțiunile de exercitare a funcției sale.

Astfel, Roșca ***** fost învinuit de comiterea infracțiunea prevăzută de art.323 alin.(1) din Codul penal, favorizarea infracțiunii, după indicii calificativi – favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave.

3. *Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura Anticorupție Victor Muntean, împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani din 31.01.2020 prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani din 31.01.2020 în partea achitării inculpatului ***** Roșca în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 323 alin. (1) Cod penal din motivul lipsei elementelor infracțiunii; cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Roșca ***** Veaceslav să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 323 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa în baza art. 323 alin. (1) Cod penal sub formă de*

amendă în mărime de 400 u.c., ce constituie 8000 lei MD (art. 64, 323 alin. (1) Cod penal în vigoare până la modificările stipulate prin Legea nr. 207 din 29.07.2016, cu menținerea sechestrului asupra mijloacelor bănești în mărime de 428 lei MD ce aparțin inculpatului Roșca *****.

4. În susținerea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat că, consideră că instanța de fond corect a apreciat acțiunile inculpatului ***** Marian în partea recunoașterii vinovăției și condamnării lui în baza art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal la pedeapsă cu închisoare cu amendă și privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, cât și aplicarea prevederilor art. 106 Cod penal însă contestă temeiurile și motivele ce au stat la baza achitării inculpatului Roșca *****.

*Astfel, instanța în partea descriptivă a sentinței și-a motivat poziția achitării inculpatului ***** Roșca pe următoarele aspecte, acuzarea de stat în susținerea vinovăției inculpatului Roșca ***** a prezentat probele asupra cărora deja instanța s- a expus în partea vinovăției lui ***** Marian. Instanța a constatat că, „inculpatul Roșca ***** era la curent cu acțiunile inculpatului ***** Marian, fiind confirmat prin declarațiile martorului Caisîn Gheorghe, ultimul declarând că anume Roșca ***** se interesa dacă la fața locului a venit persoana care urma să aducă banii ce urma a fi transmiși inculpatului ***** Marian. Din declarațiile martorului Caisîn Gheorghii și Caisîn ***** se confirmă că, în momentul în care mijloacele financiare au fost transmise de către martor colaboratorului de poliție, ambii colaboratori se aflau în interiorul automobilului, unde au și fost transmiși banii. ”*

Totodată instanța constată că acțiunile lui ***** Roșca în viziunea acuzării de stat prin faptul neînregistrării raportului de autosesizare privitor la infracțiunea comisă de către colegul său este una vagă pe motiv, deoarece infracțiunea este una formală care se consumă odată cu favorizarea făptuitorului și însăși inculpatul Roșca ***** nu a avut posibilitatea reală de a depune raportul de autosesizare, fiindcă perioada de aflare în serviciu de menținere a ordinii publice nu era finalizată de către colaboratorii de

poliție, fiind reținuți de către organul de urmărire penală în jurul orei 17.00 în preajma

Inspectoratului de Poliție Ciocana al DP mun. Chișinău IGP MAI.

Pe lângă aceasta instanța de judecată a constatat lipsa acțiunii prejudiciabile și lipsa faptei prejudiciabile în acțiunile inculpatului Roșca *****.

Acuzarea susține că la emiterea sentinței de achitare în privința inculpatului ***** Roșca, instanța de fond a dat dovadă de lipsă de imparțialitate la judecarea cauzei și a împiedicat stabilirea adevărului, iar cercetarea judecătorească s-a produs cu încălcarea art.art.24 alin.(4), 100 alin.(1), 101 alin.(3), 314 alin.(1) și (2), 317 alin.(2) Cod de Procedură Penală, deoarece toate probele acuzării au combătut versiunea inculpatului în ședința de judecată, iar instanța nu a luat în considerație probele în ansamblu, dar s-a bazat exclusiv pe declarațiile inculpatului Roșca

***** și a adăpt o apreciere greșită a probelor examinate față de acțiunile inculpatului Roșca *****.

Instanța, eronat a apreciat circumstanțele cauzei și faptele prejudiciabile care în mod direct se află în coraport cu vinovăția inculpatului ca subiect al infracțiunilor incriminate.

Astfel, în vederea combaterii tezelor menționate de instanță în sentință, reiterează probele ce întemeiază învinuirea adusă inculpatului.

Așa, favorizarea este o formă de sine stătătoare de activitate infracțională reglementată în art.49 Cod Penal și constituie o implicare la infracțiunea deja săvârșită. Caracterul infracțional ai favorizării infracțiunii constă în faptul că ea împiedică descoperirea operativă a infracțiunilor săvârșite, identificarea rapidă a infractorului și i pedepsirea lui. Obiectul juridic nemijlocit al infracțiunii date îl constituie activitatea de înfăptuire a justiției penale ca valoare socială și relațiile sociale privitoare la realizarea principiului operativității în procesul penal.

Latura obiectivă a infracțiunii de favorizare se realizează prin acțiunea de favorizare dinainte nepromisă a infracțiunii grave, deosebit de grave sau excepțional de grave.

Din cuprinsul dispozițiilor acestei norme juridice penale rezultă că existența infracțiunii de favorizare este condiționată de preexistența unei infracțiuni și a infractorului care a săvârșit-o. Fapta anterioară favorizării trebuie să constituie infracțiune în înțelesul definiției ei date în art.14 Cod Penal. în afară de aceasta, norma juridică penală citată indică ca infracțiunea anterioară să facă parte din categoria infracțiunilor grave, deosebit de grave sau excepțional de grave.

Acțiunea de *favorizare a infracțiunii* constă din favorizarea infractorului și tănuirea mijloacelor sau instrumentelor de săvârșire a infracțiunii, a urmelor acesteia sau a obiectelor dobândite pe cale criminală. Despre conținutul acestor activități infracționale a se vedea comentariul la art. 49 CP. Ajutorul dat infractorului poate fi și de natură morală. Astfel, darea de sfaturi cum să procedeze pentru a se sustrage urmării penale sau executării pedepsei, furnizarea de informații de natură de a-l ajuta pe infractor să se sustragă de la răspunderea penală constituie acte de favorizare intelectuală a infractorului.

Urmarea prejudiciabilă a favorizării infracțiunii se prezintă sub forma unei stări de pericol pentru înfăptuirea justiției. Pentru existența infracțiunii este indiferent dacă actele de favorizare l-au ajutat efectiv pe infractor sau nu. Este suficient ca săvârșite să fi existat posibilitatea de a-l favoriza pe infractor.

În această ordine de idei, instanța a constatat că, probele examinate în faza de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești atestă faptul implicării inculpatului ***** Roșca la comiterea infracțiunii de corupere pasivă împreună cu inculpatul ***** Marian. Înșă aceasta percepție a instanței s-a bazat exclusiv pe declarațiile martorului Caisîn Gheorghe, care a declarat că la momentul

transmiterii banilor în sumă de 3000 lei MD la 07.06.2016 inculpatului ***** Marian, ***** Roșca se afla la volanul automobilului de serviciu, și că în timp ce Caisîn Gheorghe discuta la telefon cu Popescu ***** pentru a afla când vor fi aduși banii, Roșca ***** era alături de ei. Declarațiile martorului Caisîn Gheorghe fiind unica probă în viziunea instanței care atestă implicarea lui ***** Roșca la comiterea coruperii pasive, constatare ce vine în contradicție cu prevederile alin.(3) art.101 Cod de procedură penală *„nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.*

Pe lângă aceasta instanța nu a luat în considerație că nici o probă administrată în cadrul urmăririi penale și examinată în cadrul cercetării judecătorești nu realizează latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă în acțiunile inculpatului ***** Roșca și anume: pretinderea, primirea, acceptarea de bunuri avantaje, ce nu i se cuvin, cât și extorcarea de bunuri, deoarece însăși petiționarul martorul Caisîn Gheorghe a declarat că, mijloacele bănești au fost extorcate de către ***** Marian, toate discuțiile cu privire la suma banilor și modalitatea de transmitere a banilor s-a discutat numai cu ***** Marian și transmiterea mijloacelor bănești a fost nemijlocit lui ***** Marian, petiționarul fiind așezat în pirostria față de poziția așezată a inculpatului ***** Marian în automobilul de serviciu, chiar și în momentul stopării automobilului de model Mercedes Vito cu n/î ***** la volanul căruia se afla Gheorghe Caisîn, a fost stopat de către ***** Marian, inculpatul Roșca ***** fiind pe partea opusă a carosabilului.

Totodată asistarea la discuția telefonică prin care Caisîn Gheorghe a discutat cu Popescu ***** privitor la termenul de aducere a banilor, în ziua de 07.06.2016 a fost din partea lui ***** Marian, inculpatul Roșca ***** fiind într-o parte, fapt confirmat de către martorul Caisîn Gheorghe în instanța de judecată.

Percepția instanței referitor la participarea lui Roșca ***** la comiterea infracțiunii de corupere pasivă este una intuitivă bazată în exclusivitate pe declarațiile martorului Caisîn Gheorghe, fapt ce vine în contradicție cu prevederile alin. (3) art. 101 Cod de procedură penală.

Pe lângă aceasta, însăși judecătorul de instrucție la examinarea demersului procurorului cu privire la aplicarea măsurii preventive - arestul preventiv în privința vinuitului Roșca ***** , ultimului fiind înaintată învinuirea în comiterea infracțiunii evăzută de art.324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal s-a expus că în acțiunile lui Roșca udor nu există bănuiala rezonabilă la temeinicia aplicării măsurii preventive licitate.

În speța dată acuzarea de stat consideră, că în acțiunile inculpatului ***** Roșca s-au întrunit toate elementele infracțiunii prevăzute de art.323 alin.(1) Cod penal, fiind identificat obiectul infracțiunii care s-a realizat, prin faptul că inculpatul înțelegând că acțiunile colegului său ***** Marian poartă un caracter ilegal în momentul primirii de către ultimul a mijloacelor bănești de la Caisîn Gheorghe a

lăsat ca acțiunile ilegale ale lui ***** Marian să fie realizate, ce a dus la tănuirea actelor de corupție comise de către ***** Marian, până la momentul depistării și identificării de către organul de urmărire penală.

S-a realizat și latura obiectivă a infracțiunii de favorizare în acțiunile lui ***** Roșca, prin acțiunea de favorizare dinainte nepromisă a infracțiunii grave, fiind constatată de către instanță vinovăția lui ***** Marian în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal, care conform clasificatorului infracțiunilor prevăzute de art.16 Cod penal se atribuie la categoria celor grave.

Pe lângă aceasta acuzarea de stat consideră că s-a realizat și latura subiectivă a infracțiunii de favorizare în acțiunile inculpatului Roșca ***** , și anume prin intenție directă, ultimul fiind coleg de serviciu cu ***** Marian a fost solidar acțiunilor ilegale ale acestuia, conștientizând că ultimul comite acte de corupție.

Subiectul infracțiunii fiind orice persoană fizică responsabilă care a atins vârsta de | 16 ani, Roșca ***** fiind subiectul infracțiunii incriminate.

Pe lângă aceasta în partea descriptivă a sentinței în partea achitării inculpatului Roșca ***** instanța s-a expus asupra lipsei faptului infracțiunii pe când în partea dispozitivă s-a expus privitor la lipsa elementelor infracțiunii.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, și avocatul Gheorghe Malic în numele inculpatului Nicole Marian a declarat apel, prin care solicită admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău din 31 ianuarie 2020 privind învinuirea lui Nicolae Marian de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (2) lit. c) art. 324 Cod penal; rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care să se dispună achitarea lui Nicolae Marian, deoarece pe de o parte, pretinsa faptă nu întrunește elementele infracțiunii, precum există și alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea și exclud desfășurarea în continuare a procesului judiciar.

În motivarea cererii de apel a invocat că , la 31 ianuarie 2020 urma a fi pronunțată public sentința judecătoriei Chișinău, chipurile din 31 ianuarie 2020 privind învinuirea dlui Nicolae Marian de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (2) lit. c) art.324 din Codul penal, însă aceasta nu a fost pronunțată la ora fixată, deși părțile erau prezente, precum că mai era necesar ca dl judecător sa mai "facă careva corectări", or, consideră, că la general, sentința contestată contravine circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei si fiind ilegală, urmează a fi casată în întregime. De altfel, caracterul injust al sentinței în cauză se datorează și faptului că nu a fost pronunțată public, la ora fixată, probabil ca ar fi fost simulată o pronunțare formală, doar pentru înregistrare în program, precum și din alte considerente ce urmează, inclusiv pentru că judecătorul de caz a fost ghidat de prejudecăți față de partea apărării, a avut o atitudine preconcepută, implicit „din oficiu” a aplicat repetat și fără temei măsura preventivă arestul, mai cu seamă

datorită faptului că această problemă nu a fost abordată în cadrul dezbaterilor judiciare, și contrar prevederilor alin. (2) pct. 31) art. 66, alin. (1) pct. 16) art. 68. art. 346 și 364 Cod procedura penală, fiind o chestiune importantă soluționată de către instanță, din oficiu, cât inculpații, atât și avocații, au fost privați de posibilitatea și dreptul de a-și expune opiniile asupra chestiunii cu privire la o eventuală aplicare a măsurii preventive, or prevederile legale citate fiind garanții contra abuzului, determină criteriile procesului echitabil.

Menționează că pe parcursul judecării cauzei a invocat însă nu a primit nici un răspuns asupra mai multor alegații evidente, care determina soarta cauzei, inclusiv că în speță a avut loc încălcarea prevederilor legale referitoare la modul de desfășurare a procesului, care au generat presupuneri, inclusiv neclaritatea învinuirii și principalul, că nu a fost constatat pretinsul fapt de corupere pasivă, fără care nu putea avea loc nici pretinsa corupere activă. Deopotrivă, dl judecător doar a reprodus acuzația făcut de procuror, fără a intra în esența ca aceasta este lipsită de logică juridică, pentru că pe de o parte, chipurile inculpatul, ar fi acționat, sub pretextul că Caisîn Gheorghe conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, a extorcat de la acesta mijloace bănești în sumă de 10 000 lei moldovenești, pentru a nu-l trage pe ultimul la răspundere pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. Însă nu a răspuns la alegațiile părții apărării, că dacă era doar un pretext, că Caisîn Gheorghe conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, nu era posibil a extorca și nu era posibil a pretinde, cu atât mai mult a primi careva mijloace, anume pentru a nu-l trage pe Caisîn Gheorghe la răspundere pentru că acesta ar fi condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, or dacă acesta fapt important nu este constatat rezultă că nu era temei pentru mituire, situația fiind identică ca și în Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, din 04 iulie 2017, dosarul nr. 1ra-698/2017, privindu-l pe dl judecător, Popa Gheorghe.

La fel instanța nu a furnizat nici un răspuns privind caracterul contradictoriu al pretensei calificări a pretensei fapte, cât sub aspectul semnului calificativ însoțit de pretinsa extorcare, atât și absurditatea juridică și imposibilitatea aplicării concomitente a așa semne calificative, pe de o parte, *pretinderea*, pe de alta *acceptarea*, pe de a treia, *primirea ...de către o persoană publică, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale*. Or odată ce era doar un pretext, că Caisîn Gheorghe conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, rezultă că nu era posibil nici a extorca și nu era posibil nici a pretinde, cu atât mai mult, a *accepta și a primi bunuri*, nu pentru orice altceva, inclusiv excrocherie, ci expres și strict, anume pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, or dacă acela nu era în stare de ebrietate, rezulta ca nu era nici un temei pentru , cât *pentru a îndeplini*, atât și pentru a nu îndeplini acțiuni *în exercitarea funcției sale*, condiția de bază pentru calificarea faptei ca și mituire,

cu atât mai mult, că suma de 3000 lei nu depășesc 100 unități convenționale, și chiar în versiunea acuzării fapta putea fi calificată maximum doar ca infracțiunea prevăzută la alin.(4) art. 324 din Codul penal, adică acțiunile prevăzute la alin. (1), săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.

La aceste și alte constatări ale apărării nu a urmați nici un răspuns, nici a acuzatorului de stat, în replică, nici a instanței de fond, fiind evident că nu au nici un argument contrariu, respectiv și în fața instanței de apel trec în evidenta că chiar și în versiunea acuzării, pretinsa faptă, pe de o parte nu este demonstrată, prin probe concludente, pertinente și legal administrate, în standardul, *dincolo de orice dubiu*, pe de alta, nu este clara, și în principiu, nu poate fi calificată ca și infracțiune, cu atât mai mult, prevăzută de alin. (2) lit.c) art. 324 din Codul penal - coruperea pasivă, caracterizată prin *extorcare, acceptare și primire*, de către o persoană publică, a bunurilor ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.

În primul rând, constată faptul, că partea acuzării nu a asigurat dreptul garantat de § 3 lit. a) art. 6 din Convenție, de alin. (2) și (3) art. 63, alin. (2) art. 281 Cod procedură penală, că persoana trasa la răspundere să fie informată în termenul cel mai scurt,..și în mod amănunțit asupra naturii și cauzei acuzării aduse împotriva sa, însemnând că trebuie să fie expuse fapte concrete infracționale și nu ipoteze sau informații, or contrar legii persoana reținută nu poate fi menținută în calitate de bănuit mai mult de 72 ore, și aceasta nu înseamnă că poate fi adusa o învinuire sterilă, de serviciu sau o învinuire alogica, ca și în speță, respectiv se impune un control judiciar, măcar la nivelul instanței ierarhice, într-o manieră concretă și efectivă, nu teoretică și iluzorie, respectiv urmează ca instanța să oblige procurorul să-și onoreze datoria stabilită de alin. (3) art. 366 Cod procedură penală fapt care a provocat imposibilitatea realizării efective a altor drepturi expres prevăzute de lege, inclusiv la apărare, care nu este posibil a fi infaptuit fără a cunoaște în prealabil esența învinuirii. Ba mai mult, contrar legii naționale și Standardelor internaționale, ordonanța de punere sub învinuire nu este clară și amănunțită, nu conține elementele obligatorii prevăzute de legislația națională, fiind chiar și contrară circumstanțelor de fapt, ne fiind clare mijloacele și modul de săvârșire a pretinsei infracțiuni, cine și în ce mod a executat latura obiectivă a ei. Conform ordonanței de învinuire, care în viziunea sa nu corespunde imperativelor alin. (2) art. 281 Cod procedură penală, deoarece nu conține o expunere logică a anumitor fapte, care se corelează după sens faptic și juridic, precis și univoc.

Învinuirea nu este clară și deoarece descrie nu doar pretinsele acțiuni ale lui ***** Marian, ci mai mult ale lui Caisin Gheorghii Fiodor și soția sa Caisin ***** , ale lui Popescu ***** și altor persoane, deși aceștia nu sunt incriminați.

De asemenea nu este clar, nu a primit nici un răspuns, cât de la acuzatorul de stat, atât și de la instanța de fond, pentru care acțiuni concrete, ar fi primit mită, pe

care chipurile trebuia sa nu le îndeplinească în exercitarea funcției sale?

În înviuire se descrie ceva ipotetic și nu concret, s-ar bănui precum că nu ar fi întocmit proces verbal, sau nu l-ar fi tras pe Caisîn Gheorghii la răspundere contravențională, precum că într-o a nu atrage la răspundere pe acesta, anume pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, ca și inacțiune, fie proactiv, l-a liberat de răspunderea contravențională pe Caisîn Gheorghii care nu se știe dacă ar fi condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică? în același timp, anume partea acuzării a făcut tot posibilul pentru a nu se constata, dincolo de orice dubiu rezonabil faptul, dacă a condus sau nu Caisîn Gheorghii mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, deoarece pe de o parte, acest pretins fapt nu a fost constatat și expus cu certitudine în învinuire, fiind doar o ipoteză, pe de altă parte, înșiși în învinuire acesta este pus la îndoială, fiind menționat, chipurile, că ***** Marian având scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, sub pretextul că Caisîn Gheorghii, conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică? Tot aici expres se menționează, precum că ***** Marian ar fi ridicat personal, fără careva temeii juridic, de la Caisîn Gheorghie documente pe automobilul condus de el, permisul de conducere și pașaportul tehnic al mijlocului de transport?... Dacă fără temeii, înseamnă că nu exista motiv pentru corupere, motiv pentru a nu îndeplini ceva în virtutea funcției și în favoarea mituitorului?

Deși a abordat, nu a primit nici un răspuns, cât de la acuzatorul de stat, atât și de la instanța de fond, că în învinuirea formală, din punct de vedere a dreptului penal, nu este clar cum putea fi ***** Marian concomitent învinuit că a comis coruperea pasivă, *pretinderea, acceptarea, primirea* personal de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, însoțite de extorcare. La fel și din punct de vedere faptic, nu este clar, ce mijloace financiare ar fi *pretins, acceptat sau primit*, sumă de 10 000 sau de 3 000 MDL?

Bunăoară, este evident că nu a avut loc *extorcarea*, de altfel inițiator al coruperii *prin extorcare* este anume factorul de decizie, care practic șantajează persoana care are necesitate de anumite prestații decizionale, ale factorului de decizie, în virtutea funcției acestuia, este forțată să dea careva bunuri, la general, pentru a obține ceea ce i se cuvine în virtutea legii, actelor normative sau circumstanțelor de fapt. În acest caz, persoana vizată până într-un final, acceptă, să transmită factorului de decizie careva bunuri în schimbul obținerii prestațiilor decizionale ale factorului de decizie, în virtutea funcției acestuia.

În același timp, semnul calificativ, *a extorcat* și semnul calificativ, *a acceptat*, se exclud reciproc, or *extorcarea* ca și semn al coruperii pasive, exclude simpla *acceptare*, pentru că inițiator al coruperii pasive în prezența semnelui calificativ, prin *acceptare*, este anume persoana care invocă să transmită factorului de decizie careva bunuri în schimbul obținerii unor prestații decizionale ale factorului de decizie, în virtutea funcției acestuia, fie ca le merită, fie nu, iar factorul de decizie

acceptă aceste bunuri în schimb furnizează prestațiile sale decizionale.

Respectiv a cerut, însă nu a primit nici un răspuns, cât de la acuzatorul de stat, atât și de la instanța de fond, să explice antagonismul, că din punct de vedere al logicii formale și a dreptului formal, aceste semne calificative ale coruperii pasive, a pretins, a acceptat, a primit și a extorcat..., nu pot fi concomitent și în unul și același șir, ceea ce denotă neclaritatea învinuirii și imposibilitatea asigurării apărării.

Tot aceleași alegații se invocă și față de instanța de apel, inclusiv să explice nonsensul, neclaritatea și excluderea reciprocă și a semnelor coruperii pasive, așa cum *a acceptat și a primit*. .. deoarece *a acceptat* este o forma incipientă a calificativului *a primit*, și respectiv poate fi ori unul ori altul, dar nici de cum nu, și unul, și altul.

În așa mod chiar din aceste considerente, grav și ireparabil s-a încălcat dreptul acuzatului de a fi informat oficial, în mod detaliat și clar, la timp și în ordinea stabilită de lege, deși informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor, această informare având ca scop, garantarea dreptului la un proces echitabil, și implicit, a dreptului la apărare (*cauza Bricmont c. Belgia, Hot. din 07.07.1989*), or, odata ce învinuirea nu este clară, nici învinuitul și nici avocatul său nu-și poate realiza misiunea de asigurare a dreptului la apărare, fiind evidente carențele provocate contra apărării, fapt care atrage nulitatea tuturor actelor procedurale, care ar putea fi realizate în continuare, fiind pasibile doar cu încălcarea dreptului la apărare, care nu mai poate fi recuperat, fiind afectat și principiul *egalității armelor*, garantate de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, manifestate prin posibilitatea dată părților de a-și expune cauza în fața organelor judiciare.

Reiterează că din circumstanțele faptice, și probatoriu, așa cum sunt prezentate de către partea acuzării, nu a existat temei pentru o eventuală corupere, ne fiind constatat sau chiar fiind pus la îndoială de către acuzare faptul, că Caisîn Gheorghe ar fi condus

automobilul în stare de ebrietate, adică că ar fi comis vre-o contravenție, ceea ce exclude latura obiectivă a pretinsei infracțiuni, incriminate lui ***** Marian. De altfel, nu doar ca procurorii nu au constatat și nu au demonstrat, iarăși *dincolo de orice dubiu rezonabil* faptul ca ar fi fost vre-un temei faptic și legal pentru a nu adopta vre-o decizie în favoarea lui Caisîn Gheorghî, deoarece singur au omis să stabilească faptul ca acesta ar fi fost în stare de ebrietate alcoolică, rezultând sau prezumându-se contrariul, cel puțin pentru că și acesta se bucura de prezumția de nevinovăție, și însași lui Caisîn Gheorghî neaga comiterea de către el a acestei fapte contravenționale, ceea ce denotă că nu era nici un temei pentru tragerea lui la răspundere contravențională, însemnând că lipsea și ipoteza, privind posibilitatea să nu se îndeplinească careva acțiuni în exercitarea funcției sale.

În altă ordine de idei, este evident și trebuie să prezumăm îndeplinirea corespunzătoare al obligațiilor de serviciu de către organul de constatare și organul de urmărire penală, că dacă ar fi existat faptul conducerii de către Caisîn Gheorghii a mijlocului de transport în stare de ebrietate, alcoolică, acesta neaparat ar fi fost tras la răspundere.

În caz contrar ar însemna că organul de urmărire penală tot nu ar fi îndeplinit acțiunile de tragere la răspundere contravențională, în favoarea lui, și în schimb la aceasta au primit serviciile

lui Caisîn Gheorghii în formă de declarații favorabile acuzării, deși toate acestea sunt doar ipoteze sau presupuneri, prezumându-se ca în realitate nu ar fi fost temei pentru tragerea lui Caisîn Gheorghii la răspundere contravențională, respectiv nu exista temei de a nu îndeplini careva acțiuni în favoarea lui, cel puțin acesta nu a fost trimis la un examen medical pentru a se constata sau infirma faptul că se afla în stare de ebrietate alcoolică. Deopotrivă, dacă Gheorghii Caisîn nu ar fi condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, înseamnă că nu a existat temei pentru a se întocmi un proces verbal în privința lui, pentru a fi tras la răspundere contravențională, însă în astfel de circumstanțe, ***** Marian nici nu putea fi invinuit ca nu ar fi îndeplinit în exercitarea funcției aceste acțiuni în favoarea lui Caisîn Gheorghii, fie din contra, pentru a îndeplini în exercitarea funcției sale acțiuni proactive, în vederea liberării acestuia de răspunderea contravențională. Conducea sau nu conducea Caisîn Gheorghii Fiodor mijlocul de transport în stare de ebrietate, ar fi un *dubiu, în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturat*, care pur și simplu acum nu mai poate demonstrat sau confirmat, urmând obligatoriu a fi interpretat în favoarea inculpatului sau acuzatului adică în favoarea apărării acestuia, și nu invers, pe presupuneri să se prezume comiterea pretinei infrațiuni fara motiv. Ba mai mult, este evident că nu exista ipoteza pentru o corupere pasivă pentru a se exercita sau nu pretinsele acțiuni favorabile lui Caisîn Gheorghii, ce chipurile urma a fi adoptate de către ***** Marian în exercitarea funcției sale. dacă nu este constatat și însă, procurorul infirmă, sau cel puțin, pune la îndoială faptul că acesta ar fi comis vre-o contravenție.

Pe lângă cele relatate, mai este important a lua în calcul, că coruperea pasivă, pur și simplu, nu poate exista în principiu, fără un pretins act de corupere activă, pentru că aceste doua pretinse fapte reprezintă în sine un cumul ideal faptologic, reciproc fiind și condiții concomitente indispensabile, sau indisolubile, fie părți componente a unuia și aceluiași act, analogic ca și cum nu poate exista viață și moarte, fără naștere, tot așa cum separat nu se poate cumpăra ceva, fără ca cineva să vândă acea ceva, or contractul de vânzare-cumpărare în sine constituie o singulară manifestare juridică, fiind urmare a acțiunilor comune a ambelor părți, a vânzătorului, și cumpărătorului. Altfel spus, complexitatea procesului de încadrare juridică a infracțiunilor este dictată de necesitatea evaluării și interpretării juste a diferitor

norme cu caracter penal, de modalitățile normative expres adoptate și, evident, de instituțiile la care facem referire în raport cu încadrarea infracțiunii concrete. Un ansamblu separat de dificultăți, a căror soluționare justificată determină în mare măsură încadrarea juridică corectă a infracțiunilor la general, sunt cele legate de instituția concurenței normelor juridico-penale și procedeele de încadrare juridică a infracțiunilor prin raportare la aceste reguli. Studiind multiplele dispoziții cu caracter penal, se constată că multe dintre acestea au tangență comună, adică unele sau chiar toate semnele unui conținut normativ se intercalează în conținutul altuia, se intersectează, se suprapun reciproc, ceea ce determină și dublarea, într-o oarecare măsură, a unor norme penale.

Din punct de vedere a științei dreptului penal, în procesul încadrării juridice corecte a infracțiunilor, prin aplicarea sau neaplicarea directă a regulilor de concurență a normelor juridico-penale, este importantă și principială operarea și stabilirea, în corelație, a legăturii între categoria juridică de concurență a normelor penale, pe de o parte, și: - unitatea infracțională: - concursul de infracțiuni și - delimitarea între infracțiuni, pe de altă parte.

Revenind la fenomenul corupției, evidențiază că aceasta ca și manifestare juridică ilegală este un act complex reciproc a doua parti, precum actul de vânzare - cumpărare, însă cu obiect absolut ilegal, or exista anumite axiome, care nu trebuie demonstrate, unanim recunoscute, că infracțiunile prevăzute la articolele 324 și 325 Cod penal, sunt infracțiuni perechi, principială și predicat, una fără alta nu poate exista, reciproc fiind și condiții concomitente indispensabile, fie părți componente a unuia și aceluiași act faptic. De altfel, coruperea pornește de la acțiunea de corupere activă, după caz, dacă este vorba de extorcare, de la cea pasivă, ambele se finisează cu înțelegerea criminală, actul de acceptare și de primire a celor bunuri ce constituie obiectul coruperii active, date în schimbul obținerii prestațiilor decizionale ale factorului de decizie, în virtutea funcției acestuia, fiind primite ca și rezultat al coruperii pasive. Altfel spus, infracțiunile, prevăzute de articolele 324 și 325 Cod penal sunt indivizibile, pot fi doar în tandem, și nu pot exista una fără alta, așa cum și contractul de vânzare-cumpărare, ne fiind pasibil a cumpăra un bun, pînă cînd acesta nu este vindut de cineva, diferența fiind doar că mituirea tot este un fel de contract de vânzare-cumpărare, însă care este lovit de nulitate absolută, fiindcă este contrar normelor legale imperative.

Constată faptul ca infracțiunea incriminată sau pusă în sarcina inculpatului, prevăzută de art. 324 alin. (2) Cod penal, nu este concomitent sau urmare a unei pretinse infracțiuni, prevăzute de art. 325 Cod penal și odata ce nici într-un mod nu a fost constatat nici un pretins fapt de corupere activa, de dare de mită, nici printr-o ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale, și nici de încetare a urmăririi penale, pe motive de nereabilitare, referitor la pretinsa infracțiune de corupere activă, pur

si simplu, nu poate fi vorba de corupere pasivă, or nu poate exista luarea de mita, până când, sau daca nu a avut loc darea de mită. Cu alte cuvinte nu poate fi vorba de o incriminare legală pentru infrațiunea, prevăzută de art. 324 Cod penal, cel puțin până când, *dincolo de orice dubiu și printr-un act definitiv*, nu este constatat faptul, că o altă persoană a comis darea de mită, până când nu va fi stabilit pentru ce s-a dat mită, ca ar fi vorba de o mituire, anume în ipotezele prevăzute de lege, anume pentru acțiunile specificate expres și exhaustiv la articolele 324 și 325 Cod penal.

La caz, omisiunea ireparabilă a acuzării consta și în aceea, că coruperea activă, oferirea sau darea... de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă... pentru ca persoana publică, după caz, persoana publică străină, să îndeplinească sau nu, ori să întârzie sau să grăbiască îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, nu a fost identificată și ca atare se exclude atita timp, cât nu a fost identificat un pretins fapt de dare a mitei, pina cind nu a fost identificat.

Dincolo de orice dubiu, prin constatări, de tipul, lucru judecat, inclusiv ordonanța definitivă, de încetare a urmării penale prin care sa se constate irevocabil, că o alta persoana a comis darea de mita, coruperea activă, pînă când, cel puțin, aceasta este liberată irevocabil de răspunderea penală în baza art. 325 alin. (4) Cod penal.

De altfel, conform formulei clasice, sau din punct de vedere al teoriei de drept și din practica legală, coruperea reprezintă o înțelegere criminală între două persoane, una activă, care transmite sau promite unele avantaje și alta pasivă, care acceptă aceste avantaje. Cea pasivă, în virtutea funcției sale. în schimb la avantaje îndeplinește unele acțiuni în favoarea complicelui. Cea activă, acceptă și dorește acțiunile factorului de decizie, respectiv corupția nu poate fi percepută ca acțiuni separate doar a uneia dintre două părți, deoarece este rezultatul înțelegerii reciproce la executarea unui act comun, numai ca din diferite direcții, sau poziții, și nu poate fi realizată fără concursul ambelor părți.

Cele relatate rezultă cât din lege, atât și din punct de vedere a tacticii, că pentru a efectua o combatere efectivă, este evident că ambele părți să fie tratate în mod absolut egal, cât de lege, atât și de către organele de aplicare a legii, în caz contrar, organele manifestă lipsă de obiectivitate, denotă o anumită formă de corupție sau protecționism, atunci, când una dintre părți, este tratată ca și pretinsa victimă, încurajată și stimulată, și înafara condițiilor legale, efectiv și rezultativ este liberată de orice răspundere, pentru fapta sa.

Deși a abordat, nu am primit nici un răspuns de la acuzatorul de stat și instanța de fond, că constatarea, calificarea și incriminarea infrațiunii prevăzută de art. 324 alin. (2) Cod penal, este pasibilă doar concomitent și obligatoriu cu prezenta infrațiunii conexe indispensabile, prevăzute de art. 325 Cod penal, ambele fiind

imposibil a exista una fara alta, ambele reciproc fiind condiții indispensabile, sau părți componente a unuia și aceluiași act complex, analogic ca și cum nu poate exista viață și moarte, fără infracțiunea prevăzută de art. 324 nu poate exista infracțiunea, prevăzute de art. 325 Cod penal, si invers, respectiv revenind la caz, constată că prin ordonanța procurorului de caz din 24 decembrie 2016 (f.d.67-70), s-a dispus *refuzul în pornirea urmăririi penale în privința lui Caisin Gheorghe din motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii, prevăzute de art. 325 Cod penal* La fel cum nu a fost infirmată si concluzia evidenta, că dacă *acțiunile lui Caisin Gheorghe nu întrunesc elementele infracțiunii, prevăzute de art. 325 Cod penal*, înseamnă că acesta nu a dat mită, din care cauză chiar si in formula ipotetica a acușării, ***** Marian nu avea ce lua, ca și mita, respectiv indubitabil, doar din aceste considerente, nu poate fi și nu este nici fapta, prevăzută de art. 324 alin. (2) Cod penal, lipsa fiind și temeiul juridic al pasibilitii răspunderii penale a inculpatului.

Cel puțin, nu este clar , dacă Caisin Gheorghe a condus automobilul în stare de ebrietate, atunci de ce a fost absolvit de răspunderea contravențională, la fel cum el și soția, precum și Popescu *****, au fost absolviți și de pretinsa faptă, prevăzută de art. 325 Cod penal?

Pentru a demonstra teza că nu a existat nici un temei pentru a-i absolvi ilicit de răspunderea renală, inclusiv de confiscarea specială pe soții, Caisin Gheorghe și soția sa Caisin *****, mai cu seama n mod abuziv, prin neindeplinirea obligației legale de a înregistra și a cerceta efectiv infracțiunea de corupere activă, autodenunțată de aceștia, și după caz, a-i trage la răspunderea penală, și aici să nu se confunde posibilitatea liberării de răspunderea penală, care se realizează în condițiile legii, prin aplicarea alin. (4) art. 325 Cod penal, care la fel nu a avut loc, și nici nu erau temeiuri, or persoana care au promis, a oferit sau a dat bunuri ori servicii enumerate la art.324 este liberată de răspunderea penală doar dacă ele i-au fost extorcate sau dacă persoana s-a autodenunțat neștiind că organele de urmărire penală sânt la curent cu infracțiunea pe care a săvârșit-o. Mai întâi urmează să se determine esența noțiunii “extorcare”, și distincția față de alte noțiuni aproape la conținut, așa cum. "propunerea", "cerința”, sau “insistența” persoanei cu funcție de răspundere de a i se transmite bunuri, sau valori pentru îndeplinirea în virtutea funcției sale a unor acțiuni favorabile celui de la care se solicită avantaje.

Conform teoriei de drept și practicii judiciare corecte, extorcarea este o cerință consecventa a factorului de decizie, de a i se transmite mită, sau bunuri ce nu i se cuvin, însoțită de amenințarea insistentă, evidentă și nu virtuală, nu o pretinsă negociere, descrisă în speță.

Extorcarea are loc și în cazul în care, factorul de decizie, procedează în mod ascuns, însă abuzând de situația de serviciu, intenționat pune persoana opusă în așa condiții, încât, pentru a evita consecințe nefavorabile, ea este forțată să transmită

mită, sau alte avantaje. Însă extorcarea există, doar în cazul în care, deja are loc începutul manifestării acțiunilor ilegale concrete, prin care factorul de decizie, a început a pune persoana opusă în primejdie. Extorcarea poate fi generată și de prezența anumitor circumstanțe exterioare, care în mod real afectează interesele legale ale persoanei, ce i se impune darea de mită. În asemenea caz, factorul de decizie, căruia în virtutea atribuțiilor sale îi revine decizia privind înlăturarea, sau lichidarea circumstanțelor nefavorabile, făcând abuz de situația de serviciu. Înaintea cerința ultimativă, că dacă nu îi vor fi transmise anumite avantaje, el nu și va onora acțiunile legale ce-i revin și nu va dispune înlăturarea circumstanțelor periculoase. Extorcarea va avea loc și atunci când funcționarul în mod real amenință persoana că va întreprinde acțiuni, mai drastice, sau evident mai nefavorabile, decât cele, care pot fi aplicate în condiții obișnuite și conform legii.

Spre exemplu, sancțiunea normei și practica de aplicare, impun absolvirea de răspundere, însă factorul de decizie amenință persoana, că dacă nu îi vor fi transmise anumite avantaje, va aplica cea mai drastică pedeapsă, fie nu va ține cont de amnistia, sau de alte circumstanțe, care exclud, sau atenuiază răspunderea, în același timp, extorcarea nu are loc în cazul în care factorul de decizie insistent, sau chiar și însoțit de unele amenințări, solicită avantaje pentru adoptarea unei decizii ilegale, dar favorabile celui de la care se solicită mită. Să zicem, ceva analogic ca și în speța, dacă ar fi fost stabilit faptul că Caisin Gheorghe ar fi condus automobilul în stare de ebrietate, atunci cerința factorului de decizie, însoțită de amenințarea, că dacă nu îi vor fi transmise anumite avantaje, va aplica legea și nu va libera ilicit făptuitorul de răspunderea meritată, dar și va onora cuvenit obligațiile de serviciu, adică va îndeplini acțiunile legale, dar nefavorabile mituitorului și va aplica pedeapsa cuvenită.

Faptul că în speță nu a avut loc extorcarea se demonstrează chiar și din declarațiile martorului ***** Popescu, care a comunicat ca după cum a înțeles, Caisin Gheorghe vroia să dea bani polițiștilor, în timp ce Caisin Gheorghe, expres a comunicat ca a, decis să dea mita ca să nu rămână fără permis, aceasta a fost decizia sa, ceea ce exclude extorcarea. La fel, Caisin Gheorghe a comunicat că nu cunoaște cuvântul a "extorca" și nu este sigur ca l-a folosit vre-o dată.

Ba mai mult, chiar la întrebarea procurorului pretinsul martor, Caisin Gheorghe a comunicat că, Nicolae i-a spus ia și te gindește ce faci, și deja dar la ce s-a referit, ori ne înțelegem cu banii, ori facem proces -verbal și rămâne fără permis, respectiv chiar și în versiunea acuzării este evident ca propunerea de a da bani a fost anume a pretinsului martor, el ar fi înțeles din aceasta expresie, și suma tot a fost a lui, aceasta fiind de 3000 lei, așa că nici vorba nu poate fi de extorcare, iar pretinsa suma este de 3000 lei. Or, pe cale de consecință este evident că în toate cazurile, până la un final, părțile actului de corupție ajung la un acord criminal, acceptat de ambele părți, în care o parte, se obligă să îndeplinească sau să se abțină

de la îndeplinirea unor acțiuni, alta, se obligă să achite sau achită unele avantaje în folosul primului, în schimb la serviciile acestuia, exercitate în interesul lui, indiferent de faptul sunt aceste servicii legale, sau ilegale. În cazul extorcării, datorită cerințelor active și insistente, cel ce dă mita, fără alternativă este forțat să accepte înțelegerea criminală, însă oricum, înțelegerea rămâne a fi criminală, este contrară intereselor legale ale statului și societății, de aceea. În ansamblu acțiunea, sau efortul ambelor părți, indubitabil are caracter infracțional, respectiv ambele părți. În condiții analogice sunt preinși infractori, și urmează a fi tratați de către organele abilitate în mod egal, fără discriminare, sau careva deosebiri, adică în felul principiilor și normelor unanim recunoscute ale dreptului național, sau internațional.

Aceasta inclusiv pentru că de regulă, anume persoana fizică, în speță Caisîn Gheorghe și soția sa Caisîn *****, aveau tendința să obțină de la autoritatea publică careva decizii favorabile, chiar și dacă nu este specificat și concretizat, astfel învinuirea nu este în mod desfasurat, nici în versiunea acuzării, și preținsele acte nici nu au fost realizate, cel puțin nu există nici o probă, că ar fi fost preconcepte, că ar exista faptul extorcării.

În orice caz, urmează a ține cont ca obligatoriu chiar și în cazul extorcării și în alte condiții de aplicare a prevederilor alin. (4) art. 325 Cod penal, oricum nu dispar semnele infracțiunii, și persoana nu se rabilitează, pentru că ramina a fi prezente toate elementele obligatorii ale componentei infracțiunii, primare, sau de bază, prevăzute de art. 325 Cod penal, or persoana care a promis, a oferit sau a dat bunuri ori servicii enumerate la art.324, sau persoana care a dat mită, sunt liberate de răspundere penală, doar liberate de răspundere (art. 53 Cod penal) dacă ele i-au fost extorcate sau dacă persoana s-a autodenunțat neștiind că organele de urmărire penală sânt la curent cu infracțiunea pe care a săvârșit-o. De aici rezulta și reproducem citeva concluzii indubitabile și care determina soarta acestui caz, că pentru a trage o persoana la răspunderea penală pentru comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 324 Cod penal, mai întâi de toate obligatoriu trebuia să fie constat, *dincolo de orice dubiu*, prin constatări, de tipul, *lucru judecat*, inclusiv ordonanța definitivă, de încetare a urmăririi penale prin care să se constate irevocabil, că o alta persoana a comis darea de mita, coruperea activă, prevăzută de art. 325 Cod penal, fără care nu poate fi vorba de pretinsa infracțiune pereche-predicat, prevăzută de art. 324 Cod penal. De altfel, să nu se confunde *lipsa faptului infracțiunii*, prevăzute de art. 325 Cod penal, sau dacă aceasta faptă nu este constatată, ca și în speță, cu liberarea de răspundere penală, or liberarea de răspundere penală, poate avea loc doar dacă persoana care a săvârșit o infracțiune de altă categorie doar poate fi liberată de răspundere penală numai în cazurile prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod și numai dacă ea, după săvârșirea infracțiunii, s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la

descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod. a reparat prejudiciul pricinuit de infracțiune, or odată ce procurorii au omis să constate această faptă importantă, rezultă că lipsa faptului infracțiunii. În alte condiții nu putea fi aplicată și surveni pretinsa absolvire de răspundere penală a lui Caisîn Gheorghe și soția sa Caisîn *****, pentru comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 325 Cod penal, atât și a evitării confiscării a 3000 lei.

Cu referire la încălcarea prevederilor legale cu privire la modul de desfășurare a procesului, care au generat presupuneri, inclusiv neconstatarea pretinsului fapt de corupere activă și părtinirea organelor de drept, care verosimil i-au absolvit ilicit pe Caisîn Gheorghe și soția sa Caisîn ***** de răspundere penală, pentru pretinsul act de corupere activă, art. 94 Cod procedura penală, și i-au acordat un avantaj nepermis de leac, fie că în realitate acțiunile acestuia nu conține elementele faptei, prevăzute de art. 325 Cod penal, ceea ce exclude posibilitatea existenței și a infracțiunii, prevăzute de art. 324 Cod penal. Toate acestea nu sunt ambiții ale apărării, deoarece respectarea strictă a prevederilor legale constituie un garant contra arbitrariului în protejarea acuzatului de constrângerile necorespunzătoare din partea autorităților, contribuind astfel la evitarea erorilor judiciare și la atingerea obiectivelor articolului 6 din Convenție, de altfel pentru o Caritate se cere atenția, ce înseamnă liberare în condițiile legii, de răspundere penală, care în speță putea fi realizată în conformitate cu prevederile lit. d) art. 53, alin. (2) art. 57, alin. (4) art. 325 Cod penal, or sub aspect procesual, conform alineatelor (1) și (7) articolul 285 Cod procedura penală, -retarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală nu pot avea loc contrar voinței acesteia ori a reprezentantului legal, inclusiv în cazul cererii de reabilitare a persoanei recedate, în acest caz, urmărirea penală continuă.

În caz, nu a fost solicitată și obținută voința lui Caisîn Gheorghe și a soției lui, Caisîn ***** de liberare de răspundere penală, inclusiv nu a fost dispusă prin ordonanță motivată această soluție, respectiv el încă pot fi trași la răspundere penală, chiar și de aceasta ei nu putea fi audiați în calitate de martori, pentru că sunt vulnerabili și dependenți de voința organului de urmărire penală, care-l poate libera, sau din contra îl poate trage la răspundere penală.

Această ordonanță ar fi fost pasibilă de atac din partea apărării, deoarece această ordonanță, devenită definitivă ar fi căpătat valoarea unui lucru judecat, și ar fi constat, dincolo de orice dubiu, infracțiunea denunțată, prevăzute de art. 325 Cod penal, adică darea mitului sau coruperea activă, fiind pasibilă eventual și infracțiunea, prevăzută de art. 324 Cod penal.

Prin urmare, se desprind alte concluzii, care prin sine juridic determină soarta acestui dosar, chiar și în versiunea părții acuzării și care provoacă încetarea procesului, lipsa faptului infracțiunii fiind prezente și un sir de încălcări grave a prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal, ceea ce în

virtutea alineatului (1) art. 25 1 Cod procedură penală, atrage nulitatea actului procedural, de altfel încălcarea se refera la pornirea obligatorie a cauzei penale, anume în temeiul infracțiunii, prevăzute de la art. 325 Cod penal.

În speță, nu doar nu este constatat, *dincolo de orice dubiu rezonabil*, că Caisîn Gheorghe ar fi comis darea de mita, din contra este constatat definitiv și irevocabil faptul, că *acțiunile lui Caisîn Gheorghe nu întrunesc elementele infracțiunii*, prevăzute de art. 325 Cod penal. Ba mai mult, în speță, nu avem nici înregistrată o sesizare cu privire la infracțiunea de baza, cea prevăzută de art. 325 alin. (4) Cod penal, fără care nu putea fi vorba de pretinsa infracțiune pereche-predicat, prevăzută de art. 324 Cod penal, deși conform Deciziei Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 50 din 31 mai 2018 de inadmisibilitate a sesizării nr. 59g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 326 alin. (1 prim) din Codul penal și a unor prevederi din articolul 283 alin. (1) din Codul de procedură penală: 27. Sub acest aspect, Curtea menționează că, potrivit articolului 28 alin. (1) din Codul de procedură penală, autoritățile au obligația pozitivă, în limitele competenței lor, de a porni urmărirea penală. În cazul în care sunt sesizate, în modul prevăzut de Cod, cu privire la comiterea unei infracțiuni, și de a efectua acțiunile necesare în vederea constatării faptei penale și a persoanei vinovate. În același sens, articolul 274 alin. (1) din Cod permite începerea urmăririi penale dacă din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare rezultă bănuiala rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune. De asemenea, Codul penal definește în articolul 14 infracțiunea ca o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală; 28. Astfel, având în vedere că pornirea urmăririi penale este legată în mod indispensabil de existența unei fapte penale și, în același timp, constituie o etapă obligatorie a procesului penal.

Versiunea acuzării, pretinsa faptă, pe de o parte nu este demonstrată, prin probe concludente, pertinente și legal administrate, în standardul, *dincolo de orice dubiu*, pe de alta, majoritatea pretinselor probe au fost administrate cu încălcarea gravă a prevederilor legale, și urmare a părtinirii părții acuzării.

Invocă că, procurorul a propus, iar instant a luat în calcul fără nici o critică declarațiile pretinșilor martori, Caisîn Gheorghe și Caisîn *****, aceste pretinse probe nu pot fi admise, de altfel conform materialelor cauzei penale, persoanele în referință direct au declarat că au comis o infracțiune, și deși sunt probe ca aceștia au comis inclusiv infracțiunea de corupere activă, însă au fost audiați și în calitate de martor, pe cînd conform prevederilor art. 63 alin. (7), pct.8) alin. (3) art. 90 Cod procedura penala, interogarea în calitate de martor a persoanei față de care există anumite probe că a săvîrșit o infracțiune se interzice, la fel cum nu pot fi citați și ascultați ca martori persoanele față de care există anumite probe că au săvîrșit infracțiunea ce se investighează, în cazul dat, dacă ceea ce i se incriminează lui

Nicolae Marian ar fi infracțiune, atunci evident că în privința lui Caisîn Gheorghe și Caisîn *****, există și în prezent anumite probe că au săvârșit infracțiunea ce se investighează-examinează, respectiv în virtutea normelor citate, aceste declarații nu pot fi admisibile.

În speță în privința cet. Caisîn Gheorghe și Caisîn ***** există un șir de probe, inclusiv propriile declarații, care direct arată că ei ar fi comis infracțiunea, de aceea audierea lor ca “martor” la faza urmărire penală, a fost realizată contrar prevederilor legale, fapt inadmisibil a fi realizat în cadrul judecării cauzei, de aceea, se impune a exclude aceasta proba, ca fiind inadmisibilă și ilegală, în final fiind și impertinentă, or aceasta pretinsă probă este afectată de nulitate absolută, și asupra ei, legea expres conține garanții contra abuzului, specificând expres “sanctiunea nulității”, ceva asemănător “principiului fructelor pomului otrăvit”, expus de către Curtea Europeană în cazul *Gafgen v. Germany*. plingerea nr. 2978/05, decizia din 30 iunie 2008. Mai mult ca atât, aceste acțiuni procedurale au fost realizate contrar principiului egalității în fața legii și a organelor abilitate, cu încălcarea principiului unanim recunoscut, care și-a găsit reflectare în art. 14 din Convenție, art. 5 Cod penal, art. 9 Cod procedură penală, or manifestând părtinire și protejând interesele acestora, organul de urmărire penală, inclusiv procurorul de caz, i-au tratat ilegal, or este discriminatoriu, când unii preținși infractori, în privința cărora existau anumite probe, inclusiv propriile declarații, au fost tratați părtinitor, ca martori, ca victime, în timp ce inculpații, deși înafara declarațiilor persoanelor interesate și concurente, nu erau alte careva probe, însă au fost tratați deopotrivă, ca bănuiți, apoi învinuiți și acuzați.

Toate aceste manifestări părtinitoare inițiale au preconcepțat ilegalitatea, au afectat procesul echitabil, în consecință dreptul la o justă administrare a justiției a fost sacrificat de dragul celerității (*a se vedea Delcourt v. Belgium*), respectiv aceste date urmează a fi excluse din acest dosar.

Declarațiile acestor martori nu pot fi luate în calcul și pentru că manifestind părtinire, organul de urmărire penală, din start a inventat așa zisa extorcare, iarasi pentru a-i favoriza pe martori și ai putea libera de răspunderea penală, adică contrar imperativelor pct. 12) alin. (1) art. 94 Cod procedura penală, de a-i acorda un avantaj nepermis de lege, și invers de al putea defavoriza pe ***** Marian, deși dacă ar fi fost așa cum susține partea acuzării, atunici Caisîn Gheorghe și ***** mai întâi de toate urmau a fi trași la răspundere penală, deoarece nu existau temeii prevăzute la art. 325 alin. (4) Cod penal, care prevede că persoana care a promis, a oferit sau a dat bunuri ori servicii enumerate la art.324 este liberată de răspundere penală dacă ele i-au fost extorcate sau dacă persoana s-a autodenunțat neștiind că organele de urmărire penală sînt la curent cu infracțiunea pe care a săvârșit-o.

În speță, în ipoteza părții acuzării, este evident că nu persista nici una din aceste condiții, ba mai mult, avem ordonanța procurorului de caz din 29 decembrie 2016

(f.d.67-70), sa dispus *refuzul în pornirea urmăririi penale în privința lui Caisîn Gheorghe din motiv ca acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii, prevăzute de art. 325 Cod penal*, or reiterăm că pînă cînd printr-o decizie definitivă nu s-a constatat faptul transmiterii unor mijloace financiare, coruperea activă, nu este posibil a conchide pe presupuneri, că cineva le-ar fi primit, ne fiind clar, pentru ce. la concret? De altfel, ignorarea abuzivă a principiului egalității în fața legii și a organelor represive, ca și un avantaj nepermis de lege, și sancționat de pct. 12) alin. (1) art. 94 Cod procedura penală, așa cum absolvirea ilicită de la răspunderea penală a persoanei în interesele și la inițiativa căreia se comite actul de corupere, este o manifestare părtinitoare a procurorului. Respectiv, analizând probele cercetate, după evaluarea integrală a lor, evident se ajunge la concluzia, că există dubii rezonabile în ceea ce privește, că infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (2) Cod penal ar fi fost comisă de inculpatul ***** Marian, respectiv instanța de fond, urmează sa se conducă de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, să verifice complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și să facă probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Or, concluzia organului de urmărire penală, preluată incontestabil de către instanța de fond, privind "constatarea" vinovăției lui ***** Marian în săvârșirea infracțiunii imputate, nu se racorda la probele, anexate la dosarul penal în cauză, cu atât mai mult, avînd în vedere principiul, ca sarcina probei revine organelor judiciare, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar, inclusiv a organului de urmărire penală și a procurorului expuse în rechizitoriu, nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului.

Prin urmare, instanța de apel urmează să se pronunțe eshaustiv în vedere posibilității utilizării probelor administrate prin implicarea activă a lui Caisîn Gheorghe și ***** , precum și Popescu ***** și nanasul acestuia, Primeanschi Veaceslav care nici nu a fost audiat la solicitarea apărării, deoarece bănuiește rezonabil ca este un agent provocator al politiei.

Din aceleași considerente sunt afectate și declarațiile *martorului ***** Popescu*, care a încercat să joace rolul unui „agent provocator sub acoperire”, în realitate fiind implicat în proces ca persoana, care trebuia să asigure mijloacele financiare, care urmau a fi transmise sub controlul organului de urmărire penală, chiar și dacă partea acuzării a încercat să-i ascunda calitatea de investigator (agent) sub acoperire, deși contrar prevederilor art. 136 Cod procedura penală, procurorul nu a emis o ordonanță, care trebuia să cuprindă cerințele legale stabilite, inclusiv să determine locul, rolul și atribuțiile acestui investigator sub acoperire.

Procurorul a propus, iar instanța a preluat, ne în calitate de proba materială "incontestabilă" și corp delict Ordonanța sa din 19.09.2016 de recunoaștere a

banilor în mărime de 3000 lei MD și anume 54 bancnote cu nominalul de 50 lei MD, o bancnotă în valoare de 200 lei MD, o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD în calitate de corp delict, /vol. I f.d. 260-261/.

O astfel de pretinsă probă la fel nu poate fi admisă, deoarece conține o concluzie vădit falsă și lipsită de suport factual, or în primul rând, conform alin. (4) art. 94 Cod procedura penală, plîngerile, depuse în cursul procesului și hotărârile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanțe care au importanță în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plîngere și a fost adoptată o hotărîre. Respectiv toate pretinsele ordonanțe și alte hotărîri procesuale, la care face referire partea acuzării, nu pot fi admise ca și probe în cauză.

Cu referire la esența acestei „soluții” procesuale, partea acuzării încearcă să falsifice lucrurile și să „prezinte” faptul precum că ar fi fost depistate corpurile delict, adică pretinsele bancnote, care precum ca ar fi fost transmise de către Caisîn Gheorghe cuiva dintre angajații poliției, or în realitate, conform procesului verbal de percheziție corporală a ofițerului de patrulare Nicoiaș Marian din 07 iunie 2016, au fost depistate mijloace bănești în mărime de 1276 lei MD, 2 bancnote cu nominalul de 200 lei MD, 3 bancnote cu nominalul de 100 lei MD, 11 bancnote cu nominalul de 50 lei MD. /vol. 1 f.d. 39-41/ Totodată, potrivit procesului verbal de percheziție corporală a ofițerului de patrulare Roșca ***** din 07 iunie 2016, au fost depistate mijloace bănești în mărime de 428 lei MD. 2 bancnote cu nominalul de 100 lei MD și o bancnotă cu nominalul de 200 lei MD. /vol. I f.d. 47/ în același timp, în baza procesului verbal de percheziție a automobilului de model Skoda Rapid cu n/î MAI 9716 din 07 iunie 2016, au fost depistate, separat o bancnotă cu nominalul de 50 lei MD, iar într-un plic de culoare albă, au mai fost depistate 34 bancnote cu nominalul de 200 lei MD. 49 de bancnote cu nominalul de 100 lei MD fiecare, 44 bancnote cu nominalul de 50 lei MD fiecare.../vol. I f.d.53-55/

Deci, în total au fost depistate, 56 bancnote cu nominalul de 50 lei MD, 37 bancnote în valoare de 200 lei MD, și 54 bancnote cu nominalul de 100 lei MD. Însă, procurorul nu a admisivat nici o probă prin care ar fi constatat că printre aceste bancnote ar fi și cele, despre care menționează preținșii martori interesați, soții Caisîn și, cu atât mai mult, pe seama la care probe procurorul a făcut concluzia care din ele constituie pretinsa suma de 3000 lei MD și care sunt anume cele 54 bancnote cu nominalul de 50 lei MD, care este acea o bancnotă în valoare de 200 lei MD, și care este pretinsa bancnotă cu nominalul de 100 lei MD???

Procurorul a făcut un anumit efort în această privință, a dispus expertiza papilarelor digitale, însă aceasta a demonstrat cu certitudine că pe banii ridicați nu sunt amprente digitale ale soților Caisîn, ceea ce denotă contrariul preținsei ipoteze a acuzatorului de stat, fiind astfel constatat, dincolo de orice îndoială rezonabilă faptul, că aceste bancnote, nici odată nu s-au aflat în mâinile soților Caisîn. Prin urmare și această pretinsă probă, de fapt concluzie impusă de către

procuror, este lipsită de sens și conținut, fiind una ilegală, urmează a fi exclusă din dosar.

La fel este inadmisibil și procesul verbal de prezentare spre recunoaștere din 08 iunie 2016 și fototabela anexă, conform cărora chipurile Caisîn Gheorghe, sub nr. 3 l-ar fi recunoscut pe Nicoiai Marian după față și urechi... /vol. II f.d. 44-47/. În realitate, acest proces verbal constată un șir de încălcări flagrante a prevederilor legale și a garanțiilor contra abuzului, inclusiv afectează procedura de prezentare spre recunoaștere și alte abateri grave, invocate de partea apărării în cadrul acestei acțiuni abuzive. Or, mai este de menționat că în acest proces verbal este indicat că Caisîn Gheorghe a comunicat despre o altă persoană, care l-ar fi recunoscut pe persoana cu nr. 3, deoarece adresându-se la acea persoană, verosimil procurorul, martorul a indicat, că: „după față, urechi ați recunoscut”, nu el a recunoscut, dar ați recunoscut...

Pe lângă aceasta este de menționat că contrar prevederilor alin. (I) art. 116 Cod procedură penală, organul de urmărire penală nu a audiat persoana în referință asupra semnelor și particularităților distinctive după care ar putea să-l recunoască pe inculpat, despre ce nu a fost întocmit un proces-verbal. Prezentarea spre recunoaștere a fost realizată contrar art. 116 Cod procedură penală, mai mult probabil că a fost trucată, deoarece conform procesului verbal, persoana care urma a fi recunoscută nu a fost prezentată celui care urmează să o recunoască împreună cu cel puțin 4 asistenți procedurali asemănători la exterior. Persoanele nu numai că nu erau asemanătoare, dar aveau o diferență evidentă și mare în vîrsta, statura și în îmbracaminte, aceștia erau în ținuta de subofițeri de poliție, pe când Marian ***** fiind ofițer, era neberberit proaspăt, era îmbracat în straie de detinut, în ciupici, fără șireturi.

În cadrul prezentării spre recunoaștere pretinsul martor nu a evidențiat careva particularități, prin care l-ar fi „recunoscut” pe Marian *****. or Caisîn Gheorghe a menționat doar la general, că: ”ați recunoscut ”după față, urechi ...”. în timp ce nu a specificat în ce se prezintă specificul și particularitățile distincte ale feței și urechilor persoanei prezentate spre recunoaștere, de altfel toate persoanele prezentate spre recunoaștere aveau ochi și urechi, respectiv în speța sunt aplicabile consecințele și prevederile alin. (5) art. 116 Cod procedură penală, conform cărora, recunoașterea nu va avea loc, iar cea care a avut loc nu se va considera întemeiată, dacă persoana chemată pentru a face recunoașterea a indicat particularități incerte pentru identificarea persoanei prezentate. Aici este important a atenționa, ca anume datorită prezentării abuzive spre recunoaștere, ulterior pretinsul martor, deja arata direct la dl Marian ***** , nominalizindu-l, deși anterior nu cunoștea aceste date. În același timp, în cadrul prezentării spre recunoaștere pretinsul martor, Caisîn Gheorghe a menționat la general, că: ”a cerut 10 000 lei, am convenit la 7000 lei, dar , primit 3000 lei”, iată doar de aici este evident faptul, că chiar și în versiunea

acuzării, nu a avut loc o extorcare, ci o pretinsă negociere, convenită de părți, obiectul material al pretinsei transmiteri de bunuri fiind doar de 3000 lei, și nici de cum nu 10 000 sau 7000, oricum toate dubiile urmează a fi interpretate în favoarea acuzatului.

De asemenea este inadmisibil și procesul verbal de examinare din 09 iunie 2016 a alcooltestului “Drager 6810” cu numărul ARCH 0145, prin care s-ar fi constatat că ultimul test ar fi fost înregistrat cu nr. 6643 din 05.06.2016 orele 22.27, care ar arătat 0,19. /vol. I f.d. 123-140/.

În realitate, conform registrului de predare a alcooltestului, acesta a fost transmis la 07 iunie 2016 ofițerului de patrulare Roșca ***** din 07 iunie 2016 și avea înregistrate 6644 teste. Respectiv, rezultă că cineva special a manipulat acest aparat, pentru ca procurorul pe seama lui să facă o concluzie care chipurile deriva din conținut, precum ca chipurile aceste promilele ar fi fost arătate martorului Caisîn Gheorghe, și anume de către Nicoiai Marian, astfel este falsă, cel puțin greșită sau declarativă ipoteza, precum ca anume aceste promile ar fi fost arătate lui Caisîn Gheorghe și anume de către ***** Marian???

În alta ordine de idei, dacă ar fi fost confirmate ipotezele acușării, oricum constată faptul că pretinsul martor ***** Popescu, mai cu seamă nanasul lui, Primeanschi Veaceslav, special nu a fost admîs ca martor de către instanță și partea acușării, au jucat rolul unor agenți provocatori sub acoperirea poliției, în realitate fiind implicați în proces ca persoane, care trebuia să asigure mijloacele financiare, care au provocat pe Caisîn Gheorghe să negocieze, adică să propună ca și provocare, tot ei fiind destinați să transmită sub controlul organului de urmărire penală, aceștia fiind implicați în calitate de agent provocator și pretins investigator (agent) sub acoperire, deși contrar prevederilor art. 136 Cod procedură penală, nu a fost emisă o ordonanță a procurorului, care trebuie să cuprindă cerințele legale, inclusiv să determine locul, rolul și atribuțiile acestui investigator sub acoperire, care dacă ar fi fost așa probabil că nu și-ar fi permis să-l provoace pe Caisîn Gheorghe să „negocieze” cu polițistul.

În speță a avut loc o provocare, deoarece anume martorul Popescu ***** le-a propus să vina anume la Serviciul Protecție internă a MAI, deși se neagă acest lucru, declarațiile soților Caisîn Gheorghe și ***** fiind contradictorii și cu declarațiile martorului Popescu *****. Pe când sunt logice deducțiile pentru ca într-un oraș atât de mare, cu atâtea sedii de poliție, care au inscripții vizibile, este imposibil să nimeriști anume la același sediu, al Serviciului Protecție internă a MAI. așa ca totul este insinuat, or pe de o parte Caisîn Gheorghe și Caisîn ***** au confirmat faptul că anume Popescu l-a intilnit și ia condus în biroul respectiv, în care nu era nici un polițist, rezultând ca Popescu ***** era acolo ca un localnic, deși acesta neaga această poziție, urmând a fi interpretată în favoarea apărării.

Din aceste considerente se constată aplicabilitatea constatărilor referitoare la

agentul provocator, expuse de CtEDO în §§ 50-54 în cauza Ramanauskas c. Lituaniei [MC], nr. 74420/01. CF.DO 2008). În care, ca atare, se recunoaște posibilitatea folosirii tehnicilor speciale de investigare, printre care și agenții sub acoperire, pentru culegerea de probe, însă doar cu condiția să nu fie încălcate drepturile și obligațiile asumate prin convenții multilaterale. În aceste condiții, folosirea tehnicilor speciale de investigare în general și a celor sub acoperire în special, nu pot în sine să încalce dreptul la un proces echitabil. Totuși, din pricina riscului de instigare a poliției, folosirea acestora trebuie să fie în anumite limite bine definite, inclusiv sau mai cu seama, dacă la nivel național, atunci ordonanța procurorului, prevăzută de art. 136 Cod procedură penală, și realizarea măsurilor în strictă conformitate cu legea. Or, în timp ce folosirea agenților sub acoperire poate fi tolerată câtă vreme sunt respectate restricțiile și măsuri de siguranță clare, interesul public nu poate justifica folosirea probelor obținute ca urmare a instigării de către poliție, întrucât ar exista riscul ca acuzatul să fie lipsit din start de dreptul la un proces echitabil (a se vedea printre altele, *Teixeira de Castro*, *Khudobin* și *Vanvan contra Rusiei*).

Pe parcursul judecării cauzei, cu referire la celelalte pretinse probe de acuzare, a demonstrat că au fost administrate cu încălcări esențiale ale dispozițiilor legislației de procedură, prin încălcarea dreptului la apărare, de persoane, care nu erau în drept să efectueze acțiuni procedurale în cauza penală, de persoane, care evident știau că cad sub incidența recuzării, respectiv, conform punctelor 2. 4. 5. 6 și 8 al. (1) art. 94 Cod procedură penală, aceste date nu pot fi admise în calitate de probe, și urmează a fi excluse din dosar.

Ca urmare, deoarece la administrarea datelor faptice au fost admise și alte încălcări esențiale ale dispozițiilor legislației de procedură, care se referă la competența organului de urmărire penală, acesta ne fiind obiectiv, respectiv, luând în calcul, că apărarea a invocat inadmisibilitatea mai multor probe, administrate cu încălcarea dispozițiilor legale. În conformitate cu al. (3) art. 95 Cod procedură penală, procurorul avea obligația de a argumenta admiterea pretinselor probe, or reiterează că actele realizate de o parte interesată, care a manifestat părtinire, nu pot servi ca temei fundamental pentru formularea unei acuzații în materie penală în condițiile în care inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, iar orice dubiu urmează a fi tratat în favoarea acestuia.

Menționează că instanța de fond a respins solicitarea părții apărării de a audia în cadrul cercetării judecătorești pretinsul martor al apărării, dl Primeanschi Veaceslav, nanasul lui ***** Popescu, pentru a confirma ipoteza că a avut loc o provocare din partea poliției, că anume el era legătură dintre poliție și Caisin Gheorghe pînă la desfasurarea evenimentelor incriminate, o mare parte din acestea fiind realizate sub instrucțiunile poliției, fiind prezent un element al provocării, pentru că anume Primeanschi Veaceslav. nanasul lui ***** Popescu deja erau la

poliție și dirijau cu acțiunile lui Gheorghe Caisin, ei i-au spus să se tirgiască, de altfel, art. 24 alin. (3), (4) Cod procedura penală, la nivel național, au fost instituite garanții procesuale menite să asigure dreptul la un proces echitabil, care presupun inclusiv următoarele: *„Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale fiind investite de legea procesual penală cu posibilități egale pentru susținerea poziției ... părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare”*. În cadrul ședinței de judecată, apărarea a solicitat, printre altele, audierea acestui martor, instanța de judecată a respins administrarea acestei probe a apărării *„ca fiind neîntemeiată”*, ceea ce îngrădește dreptul la un proces echitabil neoferind garanții contra abuzului în cazul violării dreptului garantat prin art. 8 CEDO. În context, este relevantă și jurisprudența CtEDO care indică că posibilitatea indirectă și pur ipotetică, pentru cel învinuit sau inculpat de a discuta argumentele acuzației nu pot fi admise ca echivalent valabil al dreptului acestuia, de a le combate în mod direct (*Decizia CEDO din 29.08.1981 în cauza Brandstetter c. Austriei*).

Menționează, că potrivit articolelor 50-52 Cod penal, unicul temei pentru răspunderea penală, este componența infracțiunii, adică totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă, or componența infracțiunii **reprezintă** baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din Codul penal.

Infracțiunile prevăzute de art. 324 din Codul penal - coruperea pasivă, se comit doar cu intenție directă, însoțită de scop special, or pretinderea, acceptarea și primirea, de către o persoană publică a veniturilor ce nu i se cuvin, se face într-un scop special, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, aceasta constituind latura subiectivă a infracțiunii. Deosebit de important pentru caracterizarea criminalistică a coruperii pasive, este analiza generală a laturii obiective a componentei de infracțiune, care are următoarele forme, se comite prin următoarele acțiuni:

a. pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană;

b. acceptarea ofertei ori promisiunii acestora.

Toate aceste elemente obiective, pot constitui semne ale infracțiunii doar dacă sunt comise într-un scop special, semn obligatoriu al laturii subiective: în scop de, sau pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Conform teoriei dreptului penal, în aspect penal-juridic și în sens criminalistic,

poate constitui infracțiune de corupere pasivă doar prezenta tuturor acestor semne obiective și subiective, stabilite de legea penală, inclusiv și obligatoriu, fiind scopul special al remunerării ilicite.

Potrivit art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, infracțiunea de corupere pasivă va exista atunci când îndeplinirea ori neîndeplinirea, întârzierea îndeplinirii sau grăbirea îndeplinirii acțiunii pentru care coruptul pretinde, acceptă, primește, extorcă remunerația ilicită face parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale acestuia sau este contrară acestor atribuții; - este absolut obligatoriu ca remunerația ilicită să constituie un contra echivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în semnele: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia;

- dacă remunerația ilicită nu reprezintă contra echivalentul conduitei pe care persoana cu funcție de demnitate publică se angajează să o aibă, cele comise nu vor alcătui elementele componente de infracțiune prevăzute la art. 324 Cod penal; - dacă în cazul pretinderii, acceptării, primirii sau extorcării remunerației ilicite ce nu i se cuvin, acțiunea care urma să o execute făptuitorul nu ținea de atribuțiile lui de serviciu, fapta nu poate fi calificată drept corupere pasivă.

- Prin urmare, este evident că și în versiunea acuzării este lipsă componenta de infracțiune, ne fiind constatat, cu atât mai mult, dincolo de orice dubiu rezonabil, dar nici expus ipotetic, deși trebuia să fie la concret, cu exactitate previzibilă, că ***** Marian ar fi extorcat, a acceptat și a primit de la Caisin Gheorghe mijloace financiare în sumă de 3 000 MDL, în careva scop din cele urmărire penală.

Menționează că, ***** Marian a fost sincer pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei, respectiv nu pe lângă faptul că el este protejat de prezumția de nevinovăție, declarațiile lui se prezumă adevărate până la proba contrară, inclusiv cu privire la faptul că în acea zi pe teritoriul Sectorului Ciocana au fost antrenate mai multe echipaje ale poliției, vre-o 5, și putea să se întâmple o eroare de bună credință, să se confunde un alt echipaj. De altfel, așa cum a invocat în cadrul ședințelor anterioare, la soluționarea cauzei urmează a lua în calcul cele constatate în cadrul cauzei penale nr. 2017550004, care este un exemplu elocvent ce se întâmplă dacă procurorul de caz este legat, dependent și interesat, de o singură versiune, înaintată de el, însoțită de măsuri represive, astfel încât ulterior, nu mai poate vedea și cerceta obiectiv și alte versiuni, nu mai poate devia de la această pista greșită, unica soluție fiind necesar a schimba procurorul, pentru a putea fi stabilit adevărul.

Reiterează că, că dl ***** Marian nu a comis cu vinovăție faptele, sau acțiunile incriminate, acestea fiind doar o versiune, fără a fi probată cel puțin ipotetic, ne mai vorbind de obligația părții acuzării de a demonstra învinuirea dincolo de orice dubiu, lipsa fiind toate elemente obligatorii ale componente de infracțiune, care ar

permite tragerea persoanei la răspunderea penală. Or, dacă pornim de la garanțiile legale contra abuzului, îi revine sarcina de a infirma vinovăția lui ***** Marian, pentru că ea nu a fost demonstrată, și respectiv se prezumă nevinovăția.

Cu referire la dispozițiile legale, practica judiciară, națională și internațională, care asigură și reglementează dreptul la prezumția de nevinovăție, la soluționarea cazului se impune a aplica cerințele imperative ale art. 8, alin. (2) art. 389 Cod procedură penală, de a interpreta în favoarea inculpatului toate dubiile în probarea învinuirii, deoarece sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, de altfel, urmează a ține cont și de alin. (2) art. 3 Cod penal, care prescrie imperativ că interpretarea extensiv defavorabilă a legii penale este interzisă.

Invocă că, acuzarea n-a prezentat probe concludente și pertinente, care demonstrează vinovăția inculpatului, la fel n-a infirmat că acțiunile incriminate nu constituie elementele infracțiunii, respectiv la soluționarea cazului este necesar de a aplica cerințele imperative ale art. 8 alin. (2) art. 389 Cod procedură penală, de a interpreta în favoarea inculpatului toate dubiile în probarea învinuirii, or sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, astfel apărarea pledează pentru achitarea inculpatului.

Totodată avocatul Gheorghe Malic în numele inculpatului ***** Marian a depus și recurs asupra sentinței Judecătoriei Chișinău din 31 ianuarie 2020, în partea în care s-a dispus aplicarea arestului în privința lui Nicolae Marian.

În susținerea recursului a invocat că, arestul lui Nicolae Marian poartă exclusive un caracter represiv, deoarece este aplicat contrar legii și procedurii legale naționale. Specifică că referirea în dispozitivul sentinței la art. 382, 384, 385 Cod de procedură penală, nu este suficient de relevantă deoarece aceste norme specifică că în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventive ce se va aplica inculpatului. Ba mai mult, instanța nu a motivat prin nimic, de ce din oficiu consideră necesar de a aplica cea mai gravă măsură preventivă fără a consulta părțile, deși din principiile generale referitoare la procesul echitabil, rezultă că în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventive ce se va aplica pe viitor inculpatului, ceea ce înseamnă că instanța de judecată dacă invocă din oficiu necesitatea aplicării arestului preventive, urmează să consulte părțile și să se pronunțe separate prin încheiere motivată și după caz, mandat de arest.

Menționează că, în speță era necesar ca pe lângă dispozitivul sentinței, în care doar trebuia să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventive ce se va aplica inculpatului în viitorul imediat, suplimentar la acest dispozitiv, mai trebuia să fie emisă și o altă hotărâre executor, adică o încheiere motivate prevăzută de alin. (1¹) art. 177 Cod de procedură penală. Astfel, rezultă că în dispozitivul sentinței trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura

preventivă ce se va aplica pe viitor inculpatului, ceea ce înseamnă că instanța de judecată dacă invocă din oficiu necesitatea aplicării sau prelungirii arestului, urma să consulte părțile și să se pronunțe separat în ordinea generală, prin încheiere și după caz, mandat de arest. Menționează că doar decizia instanței de apel este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, cât privește sentința primei instanțe, legislația națională nu prevede o careva posibilitate de punere a acesteia în executare din momentul adoptării, fie în întregime sau în parte, ce țin de măsura preventivă, respectivă arestul în speță este contrar principiului legalității.

Procedura citării legale a fost executată.

În ședința instanței de apel procurorul Radu Sâli, a susținut integral argumentele apelului declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Victor Muntean solicitând admiterea acestuia în temeiul motivelor de fapt și de drept invocate, cu respingerea apelului și recursului declarat de avocatul Gheorghe Malic în numele inculpatului ***** Marian, ca fiind nefondate.

În ședința instanței de apel inculpatul Roșca *****, cât și avocatul ***** Chirtoacă în numele acestuia au solicitat respingerea apelului declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Victor Muntean, ca fiind nefondat.

Avocatul Georgeta Lupea în numele inculpatului ***** Marian a susținut apelul și recursul declarat de avocatul Gheorghe Malic în numele inculpatului ***** Marian, solicitând aplicarea în privința inculpatului ***** Marian a unei pedepse non privative de libertate.

În ședința instanței de apel inculpatul ***** Marian nu s-a prezentat, însă în temeiul unei cereri expediate în adresa instanței de apel a solșicitat examinarea cauzei în lipsa sa, menționând că își recunoaște vinovăția sa în comiterea fapei incriminate, a conștientizat că a comis o infracțiune și ce căiește sincer în cele comise, solicitând aplicarea unei pedepse non privative de libertate, Colegiul penal audiind opinia participanților la proces a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului ***** Marian.

*Judecând apelurile declarate de procurorul în Procuratura Anticorupție, Victor Muntean și avocatul Gheorghe Malic în numele inculpatului ***** Marian împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 31 ianuarie 2020, în baza materialelor cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal consideră că apelul procurorului în privința lui Roșca ***** urmează a fi respins ca nefondat, cu admiterea apelului avocatului Gheorghe Malic în numele inculpatului ***** Marian cu casarea parțială în partea individualizării pedepsei privindu-l pe ***** Marian, cu pronunțarea unei noi hotărâri în acest sens, reieșind din următoarele considerente.*

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția

sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

În corespundere cu art. 414, 415 al. 1, pct. 1 lit. „c,, , pct. 2 CPP instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, respinge apelul ca nefondat sau admite apelul, casând sentința parțial sau total, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Cu referire la apelul procurorului în Procuratura Anticorupție, Victor Muntean, Colegiul penal menționează

Conform art. 401 alin. (1) Cod de procedură penală, pot declara apel: 1) *procurorul, în ce privește latura penală și latura civilă*; 2) inculpatul, în ce privește latura penală și latura civilă. Sentințele de achitare sau de încetare a procesului penal pot fi atacate și în ce privește temeiurile achitării sau încetării procesului penal; 3) partea vătămată, în ce privește latura penală; 4) partea civilă și partea civilmente responsabilă, în ce privește latura civilă; 5) martorul, expertul, interpretul, traducătorul și apărătorul, în ce privește cheltuielile judiciare cuvenite acestora; 6) orice persoană ale cărei interese legitime au fost prejudiciate printr-o măsură sau printr-un act al instanței. Alin. (2) Apelul poate fi declarat în numele persoanelor menționate în alin.(1) pct.2)-4) și de către apărător sau reprezentantul lor legal.

Potrivit art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: *1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.*

Colegiul penal constată că instanța de fond a stabilit just starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond a ajuns corect la concluzia despre nevinovăția inculpatului Roșca ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin probele prezentate de procuror și cercetate de instanța de apel nu a fost dovedit faptul că acțiunile inculpatului Roșca ***** întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

Împrejurările ce determină necesitatea achitării lui Roșca ***** au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și partea apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că fapta inculpatului Roșca ***** nu întrunește elementele infracțiunii, ceea ce determină necesitatea

achitării acestuia.

Astfel, instanța de apel a stabilit că Roșca ***** a fost învinuit de către organul de urmărire penală în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal, conform semnelor calificative - „*favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave*”.

5. În ședința instanței de apel, conform prevederilor art. 415 alin.(2¹) Cod procedură penală, *Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.*

6. În acest context Colegiul penal notează că acuzatorul de stat în instanța de apel a solicitat audierea martorilor Popescu *****, Caisîn ***** și Caisîn Gheorghe, însă nu a asigurat prezența acestora, ultimii fiind în imposibilitate de a se prezenta, astfel, solicitând verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

Apărarea în ședința instanței de apel a declarat că careva probe suplimentare nu are, făcând trimitere doar la actele cauzei.

Conform art. 24 alin. (2), (4) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane.

Potrivit art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Potrivit art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 394 alin. (1) pct. 1), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a hotărârii de recunoaștere a vinovăției persoanei inculpate trebuie să cuprindă descrierea faptei, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele survenite.

Potrivit jurisprudenței naționale și a CtEDO, avînd în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat.

Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți (*hotărârile CtEDO Popovici vs. Moldova din 27.11.2007, §72, și Dănila vs. România din 8.03.2007, §62-63*). Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozitiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (hotărîrea CtEDO Spînu vs. România din 29.04.2008, §60).

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărîrea *Capean vs. Belgia din 13.01.2005*, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și 26 Cod de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului, în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea acestei jurisprudențe lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din CEDO.

Procurorul în calitate de apelant, în susținerea învinuirii, a prezentat instanței spre cercetare următoarele probe care ar confirma faptele și vinovăția inculpaților:

- Procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 07 iunie 2016, prin care se confirmă că organul de urmărire penală a fost sesizat de către Caisîn Gheorghe imediat după ce a fost comisă fapta infracțională și a solicitat tragerea la răspundere a colaboratorilor INP, care în acea zi l-au stopat în timp ce conducea mijlocul de transport de model „Mercedes Vito” și pentru a nu fi documentat și tras la răspundere penală pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, i-au solicitat mijloace financiare, pe care acesta le-a transmis (f.d.9,vol.1);

- Declarațiile martorului Caisîn Gheorghii, care a confirmat în ședința de judecată că în vara anului 2016, fiind la volanul automobilului său de model „Mercedes Vito”, cu numerele de înmatriculare *****, a fost stopat de colaboratorul poliției rutiere, inculpatul ***** Marian, pe str.Nicoale Milescu Spătaru, municipiul Chișinău. Fiind supus testării alcoolscopice, sub pretextul că acesta conducea mijlocul de transport fiind în stare de ebrietate alcoolică, în vederea evitării documentării cazului, inculpatul a extorcat de la martor mijloace

financiare, bani. Din motiv că matorul nu avea suma necesară la sine, inculpatul a luat de la martor permisul de conducere și certificatul de înmatriculare și i-a acordat timp martorului să găsească banii. Martorul a indicat direct asupra inculpatului ***** Marian ca fiind cel care a pretins, a acceptat și a primit în final suma de 3 000 lei, în bancnote 50 lei (54 bancnote), 100 lei (1 bancnotă), 200 lei (1 bancnotă). La fel martorul a descris și acțiunile echipajului de poliție care l-a stopat și anume că, după ce a inițial i s-a pretins suma de bani de 10 000 și i s-a acordat termen pentru a strânge banii, echipajul de poliție s-a deplasat de la fața locului unde aștepta martorul Caisîn Gheorghe și în mod repetat revenea, fiind impus să transmită suma pentru a evita documentarea sa și a primi înapoi actele ridicate (f.d.115-119,vol.3);

- Declarațiile martorului Caisîn ***** , care a confirmat în ședința de judecată că, comunicat instanței de judecată că, în vara anului 2016 a fost telefonată de către soțul său, Caisîn Gheorghii, care i-a spus ca să ia contractul de bancă ce viza depozitul de la „Moldindconbank”, deoarece a fost stopat de către colaboratorii poliției rutiere și în urma testării s-au depistat vapori de alcool în aerul expirat, astfel este necesar de a achita suma de 7 000 lei pentru acest caz. Dînsa s-a deplasat la fața locului, în municipiul Chișinău, str.Nicolae Milescu Spătarul, unde era parcat automobilul soțului. În automobilul lor i-a transmis soțului banii care îi avea însa, el a numărat suma de 3 000 lei și a mers la mașina de poliție care era parcată în spatele automobilului lor, după care a revenit cu actele sale (f.d.98-100, vol.3);

- Declarațiile martorilor Sîrbu Dorian, Bivol Valeriu și Struțescu Vladislav, care au confirmat faptul că după inculpații ***** Marian și Roșca Todor, în calitate de colaboratori 10 ai INP compania Ciocana, în vara anului 2016 era întărit automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” cu numărul 9716 și că în ziua de 07 iunie 2016 aceștia erau în serviciu cu automobilul în cauză. Tot martorii au descris și procedura de preluare-predare a automobilului de serviciu în tură, unde acesta este verificat de către echipaj, se semnează raportul (f.d.61-63;69-70; 77-79, vol.3);

- Procesul-verbal de percheziție corporală a lui ***** Marian din 07 iunie 2016, prin care se confirmă că la inculpat s-au depistat și ridicat mijloace bănești în sumă de 1 276 lei și anume, 2 bancnote cu nominalul 200 lei; 3 bancnote cu nominalul 100 lei; 11 bancnote cu nominalul de 50 lei; 2 bancnote cu nominalul de 10 lei, 6 bancnote cu nominalul 1 leu (f.d.39- 41,vol.1);

- Procesul-verbal de percheziție a automobilului de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716 din 07 iunie 2016, prin care se confirmă că, în apărătoarea solară a șoferului a fost depistată o bancnotă cu nominalul de 50 lei, iar în lădița din partea dreaptă a banchetei pasagerului din față a fost depistat un plic de culoare albă, în care au fost depistate 34 bancnote cu nominalul 200 lei, 49

bancnote cu nominalul 100 lei, 44 bancnote cu nominalul 50 lei, o bancnotă cu nominalul 100 euro, 7 bancnote cu nominalul 50 euro, 2 bancnote cu nominalul 20 euro, 2 bancnote cu nominalul 10 euro, 3 bancnote cu nominalul 5 euro. La fel a fost depistată în apărătoarea solară bonul Drager din 05 iunie 2016, fără nume(f.d.53-55,vol.1);

- Informația privind deplasarea automobilului și procesul-verbal din 27 iulie 2016 de examinare a informației – datelor GPS, prin care se confirmă că automobilul de model „Skoda Rapid” cu numărul MAI 9716, la data de 07 iunie 2016, la orele 10:51, a staționat pe str.Nicolae Milescu Spătarul, intersecție cu str.Vadul lui Vodă, municipiul Chișinău. Automobilul a staționat acolo 30 minute și 46 secunde, după a staționat 9 minute și 20 secunde la intersecția străzilor Bucovinei și Milescu Spătarul. Ulterior a staționat la intersecția str.Nicolae Milescu Spătarul și Vadul lui Vodă, 20 minute și 48 secunde, la orele 12:45 (f.d.75-91; 92-94,vol.1);

- Declarațiile martorului Toloacă Veronica, care a comunicat instanței de judecată că automobilele de serviciu de model „Skoda Rapid” din cadrul INP erau dotate cu sistem GSP, care permite monitorizarea acestora (f.d.95-96,vol.3);

- Procesul-verbal din 09 iunie 2016, privind examinarea alcooltestului „Drager 6810” cu nr.ARCH0145, prin care se confirmă că ultimul test este înregistrat cu nr.6643 din 05 iunie 2016, orele 22:27, care indica valoarea de „0,19”, iar în data de 07 iunie 2019 nu au fost careva operațiuni, informația lipsește (f.d.123,vol.1);

- Raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-4978 din 05 septembrie 2016, care a concluzionat că, asupra dispozitivului „Drager Alcotest 6810” S/N ARCH-145, în meniul dispozitivului, la rubrica „ultimul test” ultima testare este cu numărul 06643, la data de 05.06.2016, ora 22:27, cu indicele 0.19 mg/l, nefiind depistate manipulări, operațiuni de ștergere, deteriorare (f.d.189-191, vol.1);

- Procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 08 iunie 2016, care confirmă că martorul Caisîn Gheorghi l-a recunoscut pe ***** Marian ca fiind colaboratorul de poliție care 07 iunie 2016 l-a stopat în timp ce se deplasa cu mijlocul de transport și care a primit bani în sumă de 3 000 lei (f.d.45-47,vol.1);

- Raportul de expertiză nr.164; 165, întocmit la 26 august 2016 de către Centrul Național Anticorupție, care concluzionează că două urme digitale de pe plicul (fără inscripții) de culoare albă, cu dimensiunile 110x60, ridicat în cadrul percheziției automobilului de model „Skoda Rapid” cu n/î MAI9716 din 07 iunie 2016 au fost create de ***** Marian, cu degetul arătător al mâinii stîngi (f.d.235, vol.1).

Fiind audiat în ședința instanței de apel inculpatul Roșca ** a susținut declarațiile date în ședința instanței de fond, pe care le susține, solicitând respingerea apelului procurorului cu menținerea în privința sa a sentinței primei instanțe. A comunicat că învinuirea îi este clară însă vina nu o recunoaște.***

În ședința instanței de fond inculpatul Roșca ** nu și-a recunoscut***

vinovăția în săvârșirea faptei incriminate și a declarat că, în ziua respectivă, în jurul orei 10:00 – 11:00, au primit informație prin intermediul stației radio de la unitatea de gardă a brigăzii de patrulare, precum că au fost săvârșite 2 jafuri, la intervalul de 10 minute, la intersecția străzilor Nicolae Milescu-Spătaru, Vadul lui Vodă, Ginta Latină. Au primit semnalmentele persoanelor care au săvârșit jaful și restul informației referitoare la jaf. Au început patrularea pe străzile indicate, la fel și străzile apropiate unde ar fi putut să se deplaseze făptașul jafurilor. În acest timp au fost verificate automobile suspecte, persoane care întrunesc semnalmentele făptașului jafului. Au fost întreprinse toate măsurile pentru a descoperi infracțiunea. Până la urmă făptuitorul nu a fost depistat de către ei. După asta au continuat serviciul în regim obișnuit. În jurul orei 18:00 au fost anunțați de către unitatea de gardă, de ofițerul de serviciu al brigăzii de patrulare că este necesar să se deplaseze la Inspectoratul de Poliție Ciocana, unde s-au deplasat imediat. Acolo au fost întâmpinați de către procurorul Victor Munteanu, și alți ofițeri ai SPIA. Li s-a adus la cunoștință precum că ar fi săvârșit o infracțiune și toate detaliile. După care au fost reținuți la sediul CNA. La întrebările adresate, inculpatul a comunicat că dînsul nu a oprit microbuzul cu numerele de înmatriculare din Anenii Noi. Pe Caisîn Gheorghii prima dată l-a văzut la sediul CNA, în ziua reținerii. Nu a auzit ca colegul său să discute cu cineva referitor la mijloace bănești legate de serviciul său, să fi cerut careva mijloace bănești de la cineva. În momentul efectuării percheziționării el se afla în afara salonului automobilului. Referitor la percheziția automobilului de serviciu, nu i s-a prezentat bunurile ce au fost găsite în automobil. Despre banii inculpatului ***** Marian era la curent, însă nu cunoștea ce sumă era. Știa că anume colegul său a plasat banii acolo, dar nu cunoștea scopul.

Colegiul penal *reține că de către organul de urmărire penală inculpatul Roșca ***** se învinuiește în aceea că*, activînd în calitate de ofițer de patrulare al companiei Ciocana a Batalionului nr.2 al Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI, la 07 iunie 2016, fiind în serviciu de menținere a ordinii publice și securității circulației rutiere împreună cu ofițerul de patrulare ***** Marian, aflându-se în automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid”, cu numerele de înmatriculare MAI 9716, parcat pe str. Nicolae Milescu Spătarul, municipiul Chișinău, efectuat acțiuni de stopare a mijloacelor de transport care au încălcat Regulamentul Circulației Rutiere.

În jurul orei 11:15, ***** Marian a stopat automobilul de model „Mercedes Vito”, cu numerele de înmatriculare ***** , la volanul căruia se afla cetățeanul Caisîn Gheorghii.

În continuare ***** Marian, avînd scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, sub pretextul că Caisîn Gheorghie conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, a extorcat de la acesta mijloace bănești în sumă de 10 000 lei moldovenești, pentru a nu-l trage pe ultimul la răspundere pentru conducerea

mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. Primind un răspuns de la Caisîn Gheorghî că ultimul nu dispune de mijloace bănești extorcate și că are nevoie de timp pentru a acumula suma menționată, i-a acordat termen de 30 minute pentru a aduce mijloacele bănești solicitate, ridicând personal, fără careva temeii juridic, de la Caisîn Gheorghî permisul de conducere și pașaportul tehnic al mijlocului de transport condus de el, urcându-se în automobilul de serviciu la volanul căruia se afla Roșca ***** și s-au deplasat pe itinerarul de patrulare.

În perioada aceasta de timp, Caisîn Gheorghî, avînd nevoie de mijloace bănești, l-a telefonat pe Popescu ***** și pe soția sa, Caisîn *****, căroră le-a comunicat despre cele întîmplate și că are nevoie de mijloace bănești în termen restrîns, pentru a transmite colaboratorului de poliție.

Aproximativ peste 40 de minute, ***** Marian, fiind cu automobilul de serviciu de model „Škoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716, la volanul căruia se afla Roșca *****, a revenit la locul unde a fost stopat cetățeanul Caisîn Gheorghî și coborînd din automobilul de serviciu l-a întrebat dacă sunt bani, primind un răspuns negativ, i-a comunicat că va reveni. Aproximativ peste o oră, ***** Marian, fiind cu automobilul de serviciu de model „Škoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716, la volanul căruia se afla Roșca *****, a revenit la locul unde a fost stopat cetățeanul Caisîn Gheorghî și coborînd din automobilul de serviciu, încă o dată l-a întrebat dacă sunt banii, moment în care dat Caisîn Gheorghî a fost telefonat de soția, sa Caisîn *****, care i-a comunicat să vină că spre el și să aducă cu ea mijloace bănești în sumă de 3 000 lei moldovenești. Peste puțin timp, la locul unde staționa cu automobilul său Caisîn Gheorghî și unde era parcat automobilul de serviciu de model „Škoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716 în care se aflau colaboratorii de poliție ***** Marian și Roșca *****, a venit soția lui Caisîn Gheorghî, Caisîn *****, care urcându-se în automobilului soțului, de model „Mercedes Vito” cu numerele de înmatriculare *****, i-a transmis lui suma de 3 000 lei moldovenești și anume, o bancnotă cu nominalul de 200 lei o bancnotă cu nominalul de 100 lei și 54 de bancnote cu nominalul de 50 lei. Caisîn Gheorghî, primind banii în sumă de 3 000 lei de la soția, a ieșit din automobilul personal și s-a apropiat de ușa pe partea pasagerului, pe partea din față a automobilului de model „Škoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716, unde se afla așezat colaboratorul de poliție ***** Marian. Apropiindu-se de el, Caisîn Gheorghî i-a transmis colaboratorului de poliție ***** Marian mijloacele bănești în sumă de 3 000 lei moldovenești și anume, o bancnotă cu nominalul de 200 lei o bancnotă cu nominalul de 100 lei și 54 de bancnote cu nominalul de 50 lei, pentru a nu fi tras la răspundere pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, iar ultimul, primind banii, i-a întors permisul de conducere și pașaportul tehnic al automobilului cetățeanului Caisîn Gheorghî, în prezența lui Roșca *****.

Prin urmare, Roșca *****, fiind la volanul automobilului de serviciu de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716, conștientizând că ***** Marian prin acțiunile sale a comis acte de corupere, ignorând prevederile art.19 lit.a), lit.b) și art.26 alin.(1) lit.k) al Legii nr.320 din 27.12.2012 privind activitatea poliției și statutul polițistului, „prin care asigură reacționarea promptă la sesizările, comunicările despre infracțiuni, culege informații în scop de cunoaștere, prevenire și combatere a infracțiunilor, polițistul este obligat să informeze pe șeful ierarhic superior și autoritățile competente cu privire la faptele de corupție de care a luat cunoștință, săvârșite de alte persoane, inclusiv de polițiști”, nu a înregistrat raportul de autosesizare privitor la infracțiunea comisă de colegul său, prin ce a favorizat acțiunile lui ***** Marian de extorcare, primire a mijloacelor bănești de către ultimul de la cetățeanul Caisîn Gheorghii, în mărime de 3 000 lei, pentru a nu îndeplini acțiunile de exercitare a funcției sale.

Astfel, Roșca ***** fost învinuit de comiterea infracțiunea prevăzută de art.323 alin.(1) din Codul penal, favorizarea infracțiunii, după indicii calificativi – favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave.

7. Colegiul penal, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor prezentate de către procuror și examinate de prima instanță, probelor cercetate suplimentar în instanța de apel, probelor scrise din dosar, consideră că instanța de fond a constatat în mod justificat faptul că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra vinovăția inculpatului Roșca ***** în comiterea infracțiunii prevăzute art. 323 alin. (1) Cod penal, și a pronunțat corect o sentință de achitare, pe motiv că *fapta nu întrunește elementele infracțiunii or, din ansamblul de probe prezentate de procuror nu se confirmă vinovăția lui Roșca *****.*

Instanța de apel reține că conform prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, care dispune că *persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă, de faptul că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri și că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, iar la caz, nu a fost prezentată nici o probă concludentă, pertinentă, și veridică care ar demonstra că Roșca ***** comis „favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave”.*

Colegiul constată că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format

convingerea instanței că vinovăția inculpatului Roșca ***** în săvârșirea infracțiunii imputate nu a fost dovedită.

8. Cu referire la motivele invocate de acuzatorul de stat precum că prima instanță a pronunțat o sentință ilegală și neobiectivă de achitare a inculpatului Roșca ***** și că acesta din urmă urma să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 alin.(1) Cod penal, Colegiul penal constată că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate în partea achitării inculpatului Roșca *****.

Instanța de apel consideră că aceste afirmații ale părții acuzării reprezintă opinia subiectivă a apelantului or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul achitării inculpatului Roșca ***** de învinuire a infracțiunii încriminate, luând în vedere probele prezentate de către partea acuzării și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, care au fost apreciate potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al admisibilității, pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la necesitatea achitării inculpatului Roșca ***** pe motiv că fapta acestuia **nu întrunește elementele infracțiunii** deoarece nu au fost prezentate probe verosimile în acest sens.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Inculpatul Roșca ***** , petot parcursul procesului penal, inclusiv în ședința instanței de apel, a respins învinuirea adusă, invocând că nu a favorizat dinainte nepromisă o infracțiune gravă.

Colegiul penal reține că inculpatul Roșca ***** a dat declarații constante și consecutive pe tot parcursul procesului penal, a menținut aceeași poziție de nerecunoaștere a vinovăției de la urmărirea penală până la instanța de apel, iar versiunea inculpatului Roșca ***** nu a fost combătută de partea acuzării prin probe prezentate în sprijinul învinuirii.

Colegiul penal consideră că în cadrul ședinței de judecată nu au fost prezentate suficiente probe concludente și utile, care ar demonstra pe deplin că fapta lui Roșca ***** întrunește elementele infracțiunii, învinuirea adusă poartă un caracter pripit și superficial or dimpotrivă, din materialele dosarului rezultă că probe în sprijinul

învinuirii de facto nu au fost prezentate.

*În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea **Cașean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005**, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.*

În ședința Curții de Apel acuzarea nu a prezentat instanței de apel alte probe cu martori.

9. Potrivit textului apelului, ca temei de casare a sentinței judecătorești este invocat că hotărârea instanței conține o eroare de drept, analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în apel, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârilor judecătorești.

10. Totodată, după cum rezultă din conținutul apelului, de fapt, procurorul nu este de acord cu aprecierea probelor prezentate de învinuire, considerând că instanța de fond incorect au apreciat declarațiile martorilor și înscrisurile din actele cauzei care, în opinia procurorului, confirmă vinovăția inculpatului Roșca *****.

11. La acest capitol, Colegiul reține că conform art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. În continuare, alin.(2) al acestei norme stipulează că judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Esențiale, consideră Colegiul și stipulările alin.(3) al art.101 Cod de procedură penală, potrivit cărora nici o probă (indiferent cine o prezintă: partea acuzării ori partea apărării), nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată.

Astfel, opinia autorului apelului, precum că numai probele acuzării sînt pertinente, concludente, utile și veridice, fără ca acestea să fie apreciate în ansamblu și cu probele apărării, la caz, a depozițiilor inculpatului, ar însemna încălcarea normei de procedură penală sus-menționată.

Potrivit textului sentinței, conținutul declarațiilor inculpatului Roșca ***** , martorilor s-au reținut în modul cum au fost depuse nefiind denaturate. Însă, referitor la valoarea lor probatorie prima instanță apreciindu-le, și-a expus opinia, drept care îi aparține și, de fapt, corect a conchis că nu sînt destule probe pentru a forma convingerea de vinovăție a inculpatului Roșca *****.

12. Colegiul penal reține că conform doctrinei infracțiunea prevăzută la art.323 din Codul penal atentează la relațiile sociale cu privire la prevenirea favorizării infracțiunii, iar latura obiectivă se materializează prin acțiunea de favorizare, exprimată prin mai multe modalități, dinainte nepromisă, a unei infracțiuni grave, deosebit de grave, sau excepțional de grave. Cu alte cuvinte, făptuitorul îi acordă ajutor celui/celor care comite, fie a comis o altă infracțiune, ce se califică ca fiind gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă și acest ajutor urmărește evitarea descoperirii ultimului, evitarea tragerii la răspundere sau împovărarea derulării urmăririi penale, procesului penal.

13. Condiția privind preexistența unei infracțiuni grave este întrunită în speță, fiind constatată infracțiunea de corupere pasivă comisă de ***** Marian la data de 07 iunie 2016, infracțiune ce se califică ca fiind gravă.

14. La acest capitol instanța consideră că în mod cert a fost probat faptul că inculpatul Roșca ***** era la curent cu acțiunile inculpatului ***** Marian, fiind confirmat de martorul Caisîn Gheorghii că anume Roșca ***** se interesa dacă la fața locului se apropie persoana care urma să aducă banii ce urmau a fi transmiși inculpatului ***** Marian.

15. Din declarațiile martorului Caisîn Gheorghii și Caisîn ***** se confirmă că, în momentul în care mijloacele financiare au fost transmise de către martor colaboratorului de poliție, ambii colaboratori se aflau în interiorul automobilului, unde au și fost transmiși banii.

16. Dincolo de declarațiile martorilor și de circumstanțele cauzei, prin prisma prevederilor art.325 alin.(1) din Codul penal, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu (în speță învinuirea modificată în cursul examinării cauzei).

17. Conform art.113 din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

18. Pornind de la învinuirea adusă inculpatului Roșca ***** , se reține că acestuia i se impută comiterea infracțiunii de favorizare a infracțiunii comise de ***** Marian, prin neînregistrarea raportului de autosesizare privitor la infracțiunea comisă de colegul său. Astfel, partea acuzării insistă asupra comiterii infracțiunii prevăzute la art.323 alin.(1) din Codul penal, prin inacțiunea făptuitorului de a înregistra raportul de autosesizare. Însuși aspectul ce ține de neînregistrarea raportului este prezentat într-un mod vag de partea acuzării, or infracțiunea în cauză este una formală, care se consumă odată cu favorizarea infractorului, ceea în sensul învinuirii ar fi trebui să coincidă cu momentul neînregistrării raportului de autosesizare.

19. Urmând logica în cauză, urma a fi stabilit momentul consumării infracțiunii imputate inculpatului Roșca *****, în special avînd în vedere că, la 07 iunie 2016 infracțiunea care se pretinde că a fost favorizată a fost comisă în intervalul de timp de cuprins aproximativ între orele 11:15 – 13:00, iar după aceasta inculpații Roșca ***** și ***** Marian, colegi de serviciu în tura de menținere a ordinii publice și securității circulației rutiere cu automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” MAI 9716 s-au aflat în serviciu pînă la intervenția promptă a autorităților ca urmare a denunțului martorului Popescu ***** (07 iunie 2016, ora 12:21 / f.d.2/vol.1) și martorului Caisîn Gheorghi (07 iunie 2016, ora 14:30/f.d.9/vol.1).

20. Colegiul penal reține că instanța de fond justificat a concluzionat că, din declarațiile inculpaților, cît și din probele administrate în cauză, se confirmă că aceștia nu au încheiat tura conform graficului de serviciu, dîșii fiind solicitați pentru prezentarea la Inspectoratul de Poliție Ciocana, unde aproximativ la orele 17:00 au fost percheziționați, după care reținuți.

21. Din aceste considerente, Colegiul penal reiterează că însuși fapta (inacțiunea) inculpatului Roșca *****, de neînregistrare a raportului de autosesizare, nu permite aprecierea acesteia ca fiind prejudiciabilă în sensul penal, nefiind stabilită omisiunea acestuia, or partea acuzării nici nu a luat în considerație circumstanțele în care se pretinde că trebuia să acționeze inculpatul Roșca *****, posibilitatea reală a acestuia de a acționa în modul invocat de acuzare și în special termenul limită în care subiectul urma să acționeze.

22. În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, la judecarea apelului, instanța de apel, are obligația de a verifica hotărârea atacată din punct de vedere al temeiniciei și legalității acesteia, avînd în vedere circumstanțele faptice ale cauzei bazate pe probele examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și, în dependență de aceste date, să aprecieze legalitatea concluziilor de vinovăție ori nevinovăție al soluției primei instanțe, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală. La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

La fel, Colegiul penal reține că, potrivit art.14 alin.(1), 15, 113 alin.(1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de

legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

De asemenea, Colegiul menționează că anume prin descrierea faptei considerate a fi dovedită, se cere ca modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii să coroboreze cu concluzia privind încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, chestiuni ce au fost soluționate de instanță conform art.385 alin.(1) pct.3) Cod procedură penală, reieșind din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Colegiul de asemenea, ține se atragă atenția asupra prevederilor art. 8 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, deoarece acuzarea urmează să prezinte probe care ar confirma vinovăția persoanei de săvârșirea unei culpe, dar nu invers.

În acest sens, se menționează și jurisprudența CtEDO, bazată pe prevederile art. 6 parag.1 al Convenției, care impune, printre altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii unui tribunal să nu pornească de la ideea preconcepută că cel trimis în judecată a comis actul incriminat; **sarcina probei revine acuzării**, iar de situația îndoielnică beneficiază cel acuzat (*in dubio pro reo*). În plus, „acuzarea” este cea care trebuie să-i indice persoanei acuzate faptele ce i se impută, pentru ca, astfel, aceasta să fie în măsură să-și pregătească apărarea în consecință; ea trebuie să ofere suficiente probe care să fundamenteze o eventuală declarație de culpabilitate (*CEDH, 06 decembrie 1988, Berbera, Messegue et Jabardo c/Espagne*).

În cauza dedusă judecării, Colegiul subliniază că, instanța de fond în hotărârea sa a făcut referire la jurisprudența CtEDO, art.6 din Convenție și a indicat că: „...în ședința instanței de fond, acuzatorul de stat n-a prezentat nici o probă care ar fi demonstrat vinovăția inculpatului Roșca ***** în comiterea infracțiunii imputate lui, în baza art. 323 alin.(1) Cod penal, or, conform art. 415 Cod de procedură penală: (2¹) *Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți.*

Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

23. Astfel, Colegiul penal menționează că procurorul n-a asigurat prezența martorilor solicitați Popescu *****, Caisîn ***** și Caisîn Gheorghe în instanța de apel, astfel aceștia n-au fost audiați în cadrul examinării apelului.”

În acest sens, Colegiul penal menționează că pe parcursul examinării cauzei,

acuzatorul de stat careva probe pertinente și concludente care ar demonstra cu certitudine vinovăția inculpatului Roșca *****, limitându-se doar la enumerarea exhaustivă a normelor, abnegând impertinența acestora în coraport cu situația faptică creată.

24. Prin urmare, Colegiul menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, instanței nu i-au fost prezentate careva probe pertinente și concludente care ar susține declarațiile martorilor Popescu *****, Caisîn ***** și Caisîn Gheorghe asupra faptului că inculpatul Roșca ***** ar fi comis – *favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave*”.

25. Astfel, Colegiul penal având în vedere declarațiile contradictorii ale martorilor Popescu *****, Caisîn ***** și Caisîn Gheorghe cu privire la vinovăția inculpatului Roșca *****, în raport cu declarațiile ultimilor privind nerecunoașterea vinovăției, instanța de judecată constată prezența unor dubii privind vinovăția acestuia, care nu pot fi înlăturate în nici un mod și care, potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală și art. 6 din CEDO, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Raționamentul în cauză derivă și din jurisprudența constantă a CțEDO, care statuează în felul următor. Principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconcepută că inculpatul a săvârșit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării și orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate. În plus, acuzarea are obligația de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzații i se aduc – pentru a-i oferi ocazia să își pregătească și să își prezinte apărarea în mod corespunzător – și de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declarație de vinovăție (*Barberà, Messegué și Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97*). *Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (Telfner împotriva Austriei, pct. 15)*.

Elocvent în acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, din care s-a reținut și considerentul că motivarea unei hotărâri judecătorești este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile și motivele invocate de procuror nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, or, la judecarea apelului declarat, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, nefiind posibilă aprecierea faptelor inculpatului Roșca ***** în sensul art.323 alin.(1) din Codul penal, atât din motivul lipsei acțiunii prejudiciabile, cât și din

motivul lipsei faptei prejudiciabile, adoptând o soluție corectă în partea achitării lui Roșca ***** pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Așadar, argumentele apelantului, precum că instanța de fond a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei, vinovăția inculpatului Roșca ***** în săvârșirea infracțiunii imputate fiind dovedită, contravin materialelor cauzei, or, Colegiul penal reiterează că, instanța de fond corect și în deplină măsură a dat apreciere probelor și circumstanțelor cauzei și corect a constatat că învinuirea adusă lui Roșca ***** nu este bazată pe probe directe, pertinente și concludente ce ar confirma vinovăția acestuia, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

De aici rezultă că, înfăptuirea justiției penale, cere ca judecătorul să nu se întemeieze în hotărârile sale pe care le pronunță, pe probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă (fapta (le) supuse judecății). Numai așa se formează convingerea izvorâtă din dovezile administrate în cauză, că adevărul - infracțiunea dedusă spre soluționarea instanței - este, fără echivoc, cea pe care o înfățișează realitatea reconstituită ideologic cu ajutorul probelor

26. Colegiul constată că instanța de fond s-a expus asupra tuturor probelor, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, iar în conformitate cu prevederile art.394 alin.(3) Cod de procedură penală, a făcut o analiză amplă a probelor acumulate, a argumentat detaliat, cu trimitere la legile respective, de ce s-au respins probele ce au fost aduse în suportul învinuirii inculpatului Roșca ***** și s-au apreciat astfel. Prin urmare, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză. Dezacordul autorului apelului cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar nu poate servi ca temei de casare a unei hotărâri judecătorești definitive, atât timp cât alte circumstanțe nu sunt invocate.

27. Conform art.389 alin.(1) Cod procedură penală, sentința de condamnare poate fi adoptată numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, trebuie să fie interpretate în favoarea inculpatului.

Prin urmare, atât prima instanță, cât și cea de apel, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, constată și apreciază circumstanțele de fapt și de drept privind acuzarea înaintată lui Roșca ***** , și întemeiat au concluzionat asupra achitării acestora de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal, pe motiv că procurorul nu a adus probe verosimile în probarea învinuirii incriminate.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) și art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate în instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător.

În acest context, Colegiul penal reține că *vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.*

În conformitate cu art.390 Cod procedură penală (1) Sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

28. Prin urmare, temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea soluției instanței de fond privind achitarea inculpatului Roșca ***** învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, Colegiul penal nu a constatat, fiind solidară în acest sens cu concluzia instanței inferioare, motiv pentru care Colegiul respinge ca nefondat apelul declarat de procuror împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 31 ianuarie 2020, în privința lui Roșca *****.

29. Cu referire la apelul și recursul declarat de către avocatul Gheorghe Malic în numele inculpatului *** Marian**

30. În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelantului, instanța de apel ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului ***** Marian, în comiterea faptelor incriminate, astfel că la acest capitol se rețin drept declarative argumentele apărătorului acestuia cu referire la faptul că învinuirea este formală și nu este confirmată prin probe.

Audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal conchide că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului ***** Marian, just încadrându-le în dispoziția de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi: *„pretinderea, acceptarea, primirea personal, de către o persoană publică, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu*

îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite cu extorcarea de bunuri”.

Cu referire la motivele invocate de apelant, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Nicolae Marian, or, aceasta urma să fie achitat de sub învinuirea adusă, Colegiul penal constată că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului Nicolae Marian în comiterea acțiunilor infracționale.

Instanța de apel consideră că aceste afirmații ale inculpatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul determină ca fiind dovedită vinovăția inculpatului ***** Marian în comiterea infracțiunii pentru care a fost deferit justiției.

*Fiind legal citat în ședința instanței de apel inculpatul ***** Marian nu s-a prezentat, însă în temeiul unei cereri a solicitat examinarea cauzei în lipsa acestuia, totodată menționând că își recunoaște vina în comiterea infracțiunii incriminate, a conștientizat că a comis o infracțiune și se căiește sincer de cele comise, solicitând aplicarea în privnța sa a unei pedepse non private de libertate.*

*Fiind audiat în ședința de judecată a instanței de fond, inculpatul ***** Marian vinovăția în săvârșirea infracțiunii imputate a nu a recunoscut-o și a declarat că, la data de 06 iulie 2016 se afla în exercițiul funcțiunii, împreună cu Roșca *****,*

în cadrul INP. A fost repartizat în sectorul Ciocana. În regiunea între strada Nicolae Milescu Spătarul și strada Ginta Latină a staționat pentru a verifica mijloacele de transport. Au stat în jur la 40-45 minute, iar după au primit informație prin intermediul stației radio despre 2 jafuri în sectorul Ciocana, conform regulamentului sunt obligați de a se deplasa la fața locului pentru a depista persoanele. Au patrulat sectorul, peste un timp oarecare, deplasându-se pe str. Nicolae Milescu Spătarul au observat un microbuz care staționa aproximativ în regiunea unde ei anterior se aflau la serviciu. Au patrulat mai departe, peste un timp oarecare întorcându-se înapoi tot li s-a părut suspect că microbuzul stătea pe loc, la volan nu era nimeni, însă alături de automobil era o persoană. Îndată ce i-a văzut, persoana s-a ascuns după microbuz, ceea ce li s-a părut suspect. S-au apropiat de el pentru a identifica după semnalmente dacă nu este implicat în jaf. Au fost duse câteva discuții cu persoana dată, nu ține minte însă despre ce, după care s-au deplasat mai departe pe sector. La orele 18:00, prin intermediul stației de 5 radio le-a fost comunicat să se deplaseze la Inspectoratul de Poliție Ciocana, unde au fost reținuți de CNA, dar nu cunoaște din ce cauză. La întrebările adresate, inculpatul a declarat că persoana pe care a văzut-o în acea zi lângă microbus era martorul Caisîn Gheorghii, dar nu a văzut ca acesta să conducă un mijloc de transport și nu ține minte să fi stopat microbuzul cu numărul de înmatriculare *****. În privința martorului Caisîn Gheorghii nu a în întocmit nici un proces-verbal, nu a pretins, nu a acceptat și nu a primit câteva mijloace bănești de la Caisîn Gheorghii. Referitor la banii depistați în automobil a comunicat că, atât banii din plicul din torpedou, suma de 14 000 lei, cât și banii din buzunar, erau banii săi personali. Banii din plic erau destinați pentru achitarea onorariului avocatului pentru asistența juridică acordată pe cauza fiului său. Fiind audiat suplimentar, inculpatul ***** Marian a comunicat că în acea zi a întocmit vreo 5-6 procese verbale și că a staționat lângă automobilul lui Caisîn Gheorghii vreo 40 minute.

*Necătând la faptul că inculpatul ***** Marian în ședința instanței de apel a recunoscut vinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal este dovedită prin probele sus menționate, administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel.*

Colegiul penal prin cercetarea probelor pertinente, concludente, utile și veridice expuse supra constată dovedit dincolo de orice dubiu rezonabil că, ***** Marian, activînd în calitate de ofițer de patrulare al companie Ciocana a Batalionului nr. 2 al Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI, la 07 iunie 2016, aflându-se în automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid”, cu numerele de înmatriculare MAI 9716, parcat pe str. Nicolae Milescu Spătarul, municipiul Chișinău, fiind în serviciu de menținere a ordinii publice și securității circulației rutiere împreună cu ofițerul de patrulare Roșca ***** , în jurul orei

11:15, a stopat automobilul de model „Mercedes Vito”, cu numerele de înmatriculare *****, la volanul căruia se afla cetățeanul Caisîn Gheorghî.

În continuare ***** Marian, avînd scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, sub pretextul că Caisîn Gheorghe conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, a extorcat de la acesta mijloace bănești în sumă de 10 000 lei moldovenești, pentru a nu-l trage pe ultimul la răspundere pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Tot ***** Marian, primind un răspuns de la Caisîn Gheorghî că ultimul nu dispune de mijloace bănești extorcate și că are nevoie de timp pentru a acumula suma menționată, i-a acordat termen de 30 minute pentru a aduce mijloacele bănești solicitate, ridicînd personal, fără careva temeie juridic, de la Caisîn Gheorghe permisul de conducere și pașaportul tehnic al mijlocului de transport condus de el. În perioada aceasta de timp, Caisîn Gheorghe, avînd nevoie de mijloace bănești, l-a telefonat pe Popescu ***** și pe soția sa, Caisîn *****, cărora le-a comunicat despre cele întîmplate și că are nevoie de mijloace bănești în termen restrîns, pentru a transmite colaboratorului de poliție.

Aproximativ peste 40 de minute, ***** Marian, fiind cu automobilul de serviciu de model „Škoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716, la volanul căruia se afla Roșca *****, a revenit la locul unde a fost stopat cetățeanul Caisîn Gheorghe și coborînd din automobilul de serviciu l-a întrebat dacă sunt bani, primind un răspuns negativ, i-a comunicat că va reveni.

Aproximativ peste o oră, ***** Marian, fiind cu automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716, la volanul căruia se afla Roșca *****, a revenit la locul unde a fost stopat cetățeanul Caisîn Gheorghe și coborînd din automobilul de serviciu, încă o dată l-a întrebat dacă sunt banii, moment în care dat Caisîn Gheorghe a fost telefonat de soția sa, Caisîn *****, care i-a comunit să vină la el și să aducă cu ea mijloace bănești în sumă de 3 000 lei moldovenești. Peste puțin timp, la locul unde staționa cu automobilul său Caisîn Gheorghî și unde era parcat automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716 în care se aflau colaboratorii de poliție ***** Marian și Roșca *****, a venit soția lui Caisîn Gheorghe, Caisîn *****, care urcînduse în automobilul soțului, de model „Mercedes Vito” cu numerele de înmatriculare *****, i-a transmis lui suma de 3 000 lei moldovenești și anume, o bancnotă cu nominalul de 200 lei o bancnotă cu nominalul de 100 lei și 54 de bancnote cu nominalul de 50 lei. Caisîn Gheorghî, primind banii în sumă de 3 000 lei de la soția, a ieșit din automobilul personal și s-a apropiat de ușa pe partea pasagerului, pe partea din față a automobilului de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare MAI 9716, unde se afla așezat colaboratorul de poliție ***** Marian. Apropiindu-se de el, Caisîn Gheorghî i-a transmis colaboratorului de poliție ***** Marian mijloacele bănești în sumă de 3 000 lei moldovenești și

anume, o bancnotă cu nominalul de 200 lei o bancnotă cu nominalul de 100 lei și 54 de bancnote cu nominalul de 50 lei, pentru a nu fi tras la răspundere pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, iar ultimul, primind banii, i-a întors permisul de conducere și pașaportul tehnic al automobilului cetățeanului Caisîn Gheorghii.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, ***** Marian a comis infracțiunea prevăzută la art.324 alin.(2) lit.c) din Codul penal, coruperea pasivă, după indicii calificativi – pretinderea, acceptarea, primirea personal, de către o persoană publică, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite cu extorcarea de bunuri.

Colegiul, analizând declarațiile, martorilor consideră că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată.

În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În acest sens, potrivit prevederilor art.93 Cod penal, ”Probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei”.

Așa dar, conform prevederilor art. 99 Cod de procedură penală, „alin. (1) în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză. Alin. (2) probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță”.

Potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală: „Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”.

Din economia rigorilor art. 101 alin. (1), (2), (3) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. (4) Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile

în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Colegiul penal atestă că declarațiile inculpatului ***** Marian privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii.

Mai mult ca atât, acesta a expediat o cerere în adresa instanței de apel în care indică că își recunoaște vinovăția și se căiește sincer de cele comise, solicitând să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate

Colegiul penal consideră că vinovăția inculpatului ***** Marian în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile martorilor și probele scrise care ar trezi dubii nu sunt reținute.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art.66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificat ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în apelul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul apelului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea inculpatului ***** Marian, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând să fie achitat, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, or inculpatul a fost provocat la comiterea infracțiunii de către martorul Caisin Gheorghe.

La acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului ***** Marian în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui ***** Marian în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Potrivit doctrinei penale, obiectul juridic principal al acțiunii în cauză îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice a obligației de a pretinde remunerația în strictă conformitate cu Legea, iar obiectul juridic secundar în reprezintă relațiile sociale cu privire la libertatea psihică/morală a persoanei, integritatea corporală sau sănătatea.

Obiectul material reprezintă remunerația ilicită, materializată în bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, care nu se cuvin persoanei publice.

Latura obiectivă a infracțiunii în cauză se exprimă în fapta de extorcare a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu se cuvin persoanei publice. Specificul extorcării rezidă în amenințarea intereselor victimei, când aceasta este pusă în situația să dea curs solicitării și să transmită remunerația pretinsă.

Infracțiunea prevăzută la art.324 alin.(2) lit.c) din Codul penal este una formală, care se consumă odată cu extorcarea în întregime a remunerației ilicite. Subiectul infracțiunii date este persoana fizică care a împlinit vârsta de 16 ani și acesta trebuie să întrunească calitatea specială de persoană publică.

Latura subiectivă a infracțiunii în cauză se exprimă prin intenția directă, fiind urmărită obținerea avantajelor nepatrimoniale sau un interes material.

Astfel, instanța de apel conchide că, în ședința instanței de apel, reieșind din întreaga sistemă de probe analizată și apreciată mai sus prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, s-a constatat cu certitudine comiterea de către inculpatul***** Marian a faptelor infracționale imputate lui.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a constatat că, în acțiunile inculpatului ***** Marian sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui ***** Marian, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele apelantului, precum că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii imputate, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor martorilor și materialelor cauzei descrise mai sus.

Colegiul penal reține că, instanța de fond s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către partea apărării, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, apelul, în situația respectivă, este declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către

instanța de apel, conform art.414 Cod de procedură penală, care se pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Consecvent, Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de apel a alegațiilor instanței de fond în partea contestată de către apelant, în contextul expus, este inoportună or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

În sensul celor invocate, Colegiul penal va ține seama și de jurisprudența CtEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, dat fiind că, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor *instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda)*, din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului ***** Marian.

Instanța de apel menționează că în acțiunile inculpatului sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul penal atestă că argumentele invocate de apelant referitor la achitarea inculpatului, pe motiv că probele administrate în cauză nu dovedesc vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar.

În speță, din analiza acțiunilor martorilor Caisîn Gheorghii și Popescu ***** , este evident faptul că aceștia au acționat numai după apariția unei situații în care colaboratorul poliției a pretins o recompensă ilicită pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare atribuțiilor sale și documentarea cazului dat.

Din declarațiile martorilor rezultă cert că, intervenția agenților statului în cauza respectivă a avut loc numai după consumarea faptei prejudiciabile, doar după ce inculpatul a pretins suma de bani de la martor. Faptul că martorii au sesizat organele de drept nu poate fi interpretat decît ca activitate conștiincioasă a unor cetățeni de bună-credință.

La fel, nu pot fi reținute obiecțiile apărării asupra acțiunilor organului de urmărire penală la capitolul ce ține de acțiunea procesuală de prezentare spre recunoaștere a inculpatului ***** Marian, în condițiile în care însuși inculpatul a refuzat să participe la acțiunea în cauză în aceeași uniformă ca și asistenții procedurali. Eroarea în persoană invocată de partea apărării nu poate fi reținută în speță, în condițiile în care însuși inculpatul a confirmat că în acea zi l-a văzut pe martorul Caisîn Gheorghii, a văzut automobilul acestuia și în mod repetat a revenit la locul unde era parcat acesta, în esență a confirmat cronologia evenimentelor din versiunea acuzării. În rest criticile aduse de partea apărării sunt declarative și

irelevante, or principiul prezumției nevinovăției nu poate fi interpretat în sensul în care partea acuzării este ținută să aducă probe pînă la momentul în care sunt acceptate de partea apărării.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că argumentele invocate de apelant referitor la învinuirea înaintată inculpatului ***** Marian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanța de apel remarcă că, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, aceasta fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În această ordine de idei, instanța de apel menționează faptul că, concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel faptele acestuia, reținute prin sentință, întrunesc elementele infracțiunilor imputate.

Instanța de apel menționează faptul că, în jurisprudența Curții Europene există standardul „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*” care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture dubiu. Astfel, la caz instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului s-a adevărit dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Adițional față de lucrul judecat de prima instanță, instanța de apel constată o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți, în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului astfel, fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest sens, Colegiul penal menționează că reieșind din gravitatea infracțiunii incriminate, gradul prejudiciabil al faptei săvârșite și persoana inculpatului ***** Marian, lipsa circumstanțelor agravante, instanța a aplicat o pedeapsă prea aspră față de inculpat, considerând neîntemeiat că în cazul de față este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa închisorii.

Conform art.75 alin.(1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, prin prisma prevederilor art.7,61, 75 și 78 din Codul penal, la stabilirea pedepsei penale, instanța reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În acest sens, reieșind din prevederile art.16 alin.(4) și art.324 alin.(2) din Codul penal, inculpatul a săvârșit o infracțiune ce se califică ca fiind gravă, pentru comiterea căreia Legislatorul a instituit pedeapsa sub formă de închisoare de la 5 la 10 ani cu amendă în mărime de la 6000 la 8000 unități convenționale și cu privarea de 15 dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 7 la 10 ani. Careva circumstanțe atenuante, prin prisma prevederilor art.76 din Codul penal, au fost reținute în speță. Totodată, în sarcina inculpatului nu au fost reținute careva circumstanțe agravante, prin prisma prevederilor art.77 din Codul penal.

Colegiul consideră că, prima instanță neîntemeiat i-a numit lui ***** Marian o pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea amenzii în mărime de 6 000 (șase mii) unități convenționale (în redacția Legii la momentul comiterii faptei), echivalent a 120 000 (una sută douăzeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 7 (șapte) ani. Or, Colegiul penal ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajunge la concluzia că, nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită cu închisoare real, urmând a fi dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

În acest sens, Colegiul penal menționează că, inculpatul a conștientizat urmările faptei sale, și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise.

În cele din urmă, Colegiul Penal ajunge la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului ***** Marian, v-a fi pe deplin atins, prin aplicarea unei pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu aplicarea amenzii în mărime de 6 000 (șase mii) unități convenționale (în redacția Legii la momentul comiterii faptei), echivalent a 120 000 (una sută douăzeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 7 (șapte) ani.

Totuși, pe cale de consecință, raportat la considerentele expuse supra, se remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod Penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acestuia.

Prin urmare, în sensul legii, în afară de motivele care au servit temei pentru

stabilirea pedepsei principale, instanța de judecată trebuie să dea o motivare suplimentară din care considerente a concluzionat că inculpatul nu este rațional să execute real termenul pedepsei stabilite. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că acesta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Astfel, Colegiul Penal ajunge la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, ***** Marian, va fi pe deplin atins prin numirea unei pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani în penitenciar de tip semiînchis cu aplicarea amenzii în mărime de 6000 unități convenționale (În redacția Legii la momentul comiterii faptei) , ce constituie 120 000 (una sută douăzeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 7 (șapte) ani, iar în conformitate cu art.90 alin.(1) Cod penal, lui ***** Marian a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

Totodată, Colegiul penal reține că, instanța de fond justificat a dispus confiscarea în contul statului mijloacele bănești în suma de 3 000 (trei mii) lei, recunoscute drept corpuri delictive prin ordonanța din 19 septembrie 2016.

La fel, instanța corect a menținut sechestrul aplicat prin încheierea Judecătorei Buiucani, municipiul Chișinău, din 29 decembrie 2016, asupra mijloacelor bănești în mărime de 13 950 (treisprezece mii nouă sute cincizeci) lei și 525 (cinci sute douăzeci și cinci) euro, mijloacelor bănești în sumă de 1 276 (una mie două sute șaptezeci și șase) lei, fiind ridicat sechestrul aplicat asupra mijloacelor bănești în sumă de 428 (patru sute douăzeci și opt) lei, care urmează a fi restituiți lui Roșca *****.

Deasemenea instanța de fond corect a soluționat și soarta corpului delict – „Drager Alcotest 6810” cu seria și numărul ARCH0145, imprimanta „Drager

Mobile Printer” seria și numărul ARCF 5320, care urmează a fi restituit și lăsat la dispoziția proprietarului.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia despre necesitatea respingerii ca fiind nefondat apelul procurorului, cu admiterea apelului avocatului Gheorghe Malic în numele inculpatului ***** Marian, cu casarea parțială, în partea individualizării pedepsei privindu-l pe ***** Marian a sentinței Judecătorei Chișinău din 31 ianuarie 2020, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În conformitate cu art.415 alin.(1), pct.2; 417-419 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E :

Respinge ca nefondat apelul procurorului împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 31 ianuarie 2020 în privința lui Roșca *****.

Admite apelul avocatului Gheorghe Malic în numele inculpatului ***** Marian.

Casează parțial , în partea individualizării pedepsei privindu-l pe ***** Marian sentința Judecătorei Chișinău din 31 ianuarie 2020 și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță , după cum urmează .

Lui ***** Marian , recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 324 alin.(2) lit.c) Codul penal se aplică pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani în penitenciar de tip semiînchis cu aplicarea amenzii în mărime de 6000 unități convenționale (În redacția Legii la momentul comiterii faptei) , ce constituie 120 000 (una sută douăzeci mii) lei cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 7 (șapte) ani .

În conformitate cu art.90 alin.(1) Cod penal, lui ***** Marian a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

Se obligă ***** Marian de a nu – și schimba, fără consimțământul organului de stat specializat, care exercită controlul asupra comportamentului condamnatului, domiciliul permanent.

Măsura preventivă –arestul, aplicat în privința lui ***** Marian se revocă .

Se mențin celelalte dispoziții ale sentinței.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile de la pronunțarea deciziei integrale.

Decizia integrală pronunțată public la 08.07. 2021, orele 14.00.

Președintele ședinței,

Judecător

judecător

judecător

Iurie Iordan

Alexandru Gafton

Elena Cojocari